

Europeiska unionens officiella tidning

C 22

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

22 januari 2018

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2018/C 022/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2018/C 022/02	Mål C-472/15 P: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 23 november 2017 – Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE), Sace BT SpA mot Europeiska kommissionen, Republiken Italien (Överklagande — Statligt stöd — Exportkreditförsäkring — Återförsäkringsskydd som ett offentligt moderbolag beviljat sitt dotterbolag — Tillskott av kapital för att täcka dotterbolagets skulder — Begreppet statligt stöd — Statens ansvar — Kriteriet om en privat investerare)	2
---------------	--	---

SV

2018/C 022/03	Förenade målen C-596/16 P och C-597/15 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 november 2017 – Bionorica SE (C-596/15 P), Diapharm GmbH & Co. KG (C-597/15 P) mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Folkhälsa — Konsumentskydd — Förordning (EG) nr 1924/2006 — Hälsopåståenden om livsmedel — Artikel 13.3 — Förteckning över tillåtna hälsopåståenden om livsmedel — Botaniska ämnen — Hälsopåståenden vilkas utvärdering skjuts upp — Passivitetstalan — Artikel 265 FEUF — Europeiska kommissionens ställningstagande — Berättigat intresse av att få saken prövad — Talerätt)	3
2018/C 022/04	Mål C-658/15: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nederländerna) – Robeco Hollands Bezit NV m.fl. mot Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM) (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2004/39/EG — Marknader för finansiella instrument — Artikel 4.1 led 14 — Begreppet ”reglerad marknad” — Tillämpningsområde — System i vilka deltar dels mäklare som företräder investerare, dels ombud för ”öppna” investeringsföretag som är skyldiga att verkställa de order som avser deras fonder)	3
2018/C 022/05	Mål C-671/15: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Président de l’Autorité de la concurrence mot Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE) m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Gemensam jordbrukspolitik — Artikel 42 FEUF — Förordning (EG) nr 2200/96 — Förordning (EG) nr 1182/2007 — Förordning (EG) nr 1234/2007 — Konkurrensbegränsande förfaranden — Artikel 101 FEUF — Förordning nr 26 — Förordning (EG) nr 1184/2006 — Producentorganisationer — Sammanslutningar av producentorganisationer — Dessa organisationers och sammanslutningars uppdrag — Förfarande för fastställande av lägsta försäljningspris — Förfarande för samordning av kvantiteter som släpps ut på marknaden — Förfarande för utbyte av strategisk information — Franska marknaden för endiver)	4
2018/C 022/06	Mål C-691/15 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 22 november 2017 – Europeiska kommissionen mot Bilbaína de Alquitranes, SA m.fl. (Överklagande — Miljö — Förordning (EG) nr 1272/2008 — Klassificering, märkning och förpackning av vissa ämnen och blandningar — Förordning (EU) nr 944/2013 — Klassificering av högttemperatursbeck — Toxicitetskategorierna Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410) — Omsorgsplikt — Uppenbart oriktig bedömning)	5
2018/C 022/07	Mål C-122/16 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 november 2017 – British Airways plc mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Europeiska marknaden för flygfrakt — Kommissionens beslut om avtal och samordnade förfaranden avseende olika delar av priset för flygfraktstjänster — Motiveringsfel — Grund avseende tvingande rätt som har prövats ex officio av Europeiska unionens domstol — Förbud mot att döma ultra petita — Yrkande i ansökan i första instans om partiell ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet — Förbud, för Europeiska unionens tribunal, mot att förordna om en fullständig ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet — Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Rätten till ett effektivt rättsmedel)	6
2018/C 022/08	Mål C-165/16: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England och Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Förenade kungariket) – Toufik Lounes mot Secretary of State for the Home Department (Begäran om förhandsavgörande — Unionsmedborgarskap — Artikel 21 FEUF — Direktiv 2004/38/EG — Förmånstagare — Dubbelt medborgarskap — Unionsmedborgare som förvärvat medborgarskap i den mottagande medlemsstaten och samtidigt behållit sitt ursprungliga medborgarskap — Upphållsrätt i denna medlemsstat för en tredjelandsmedborgare som är medlem av unionsmedborgarens familj)	7

2018/C 022/09	Mål C-224/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 22 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad – Bulgarien) – Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (Aebtri) mot Nachalnik na Mitnitsa Burgas (Begäran om förhandsavgörande — Tullunion — Extern transitering — Vägtransport av varor som genomförs med TIR-carnet — Artikel 267 FEUF — Domstols behörighet att tolka artiklarna 8 och 11 i TIR-konventionen — TIR-transiteringen har inte avslutats — Den garanterande sammanslutningens ansvar — Artikel 8.7 i TIR-konventionen — Skyldighet att i så stor utsträckning som möjligt kräva betalning från den person eller de personer som är direkt ansvariga innan betalning krävs från den garanterande myndigheten — Förklarande anmärkningar som bifogats TIR-konventionen — Förordning (EEG) nr 2454/93 — Artikel 457.2 — Gemenskapens tullkodex — Artiklarna 203 och 213 — Personer som har förvärvat eller tagit hand om varorna och som var medvetna om eller rimligen borde ha varit medvetna om att de undandragits från tullövervakning)	8
2018/C 022/10	Mål C-246/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Commissione tributaria provinciale di Siracusa – Italien) – Enzo Di Maura mot Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa (Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Beskattningsunderlag — Sjätte direktivet 77/388/EEG — Artikel 11 C.1 andra stycket — Begränsning av rätten att sätta ned beskattningsunderlaget vid utebliven betalning från motparten — Medlemsstaternas utrymme för skönmässig bedömning vid införlivande — Huruvida perioden för näringsidkarens förfinansiering är proportionerlig)	9
2018/C 022/11	Mål C-250/16 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 16 november 2017 – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Skiljedomsklausul — Sjätte ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2002 – 2006) — Återkrav av en del av de belopp som betalats ut till klaganden — Schablonersättning)	9
2018/C 022/12	Mål C-251/16: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 22 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court – Irland) – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston mot T.G. Brosnan (Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Sjätte direktivet 77/388/EEG — Artikel 4.3 a och artikel 13 B g — Undantag från skatteplikt avseende andra tillhandahållanden av byggnader och den mark de står på än de som avses i artikel 4.3 a — Principen om förbud mot förfarandemissbruk — Principens tillämplighet i avsaknad av nationella bestämmelser som införlivar den — Principerna om rättssäkerhet och skydd av berättigade förväntningar)	10
2018/C 022/13	Mål C-292/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Helsingfors förvaltningsdomstol – Finland) – i ett förfarande som inletts av A Oy (Begäran om förhandsavgörande — Etableringsfrihet — Direkt beskattning — Bolagsskatt — Direktiv 90/434/EEG — Artikel 10.2 — Överföring av tillgångar — Fast driftställe i utlandet som överläts till ett utländskt övertagande bolag i samband med en överföring av tillgångar — Rätt för den medlemsstat i vilken det överförande bolaget är hemmahörande att beskatta rörelsevinster eller värdeökningar i det fasta driftstället som uppkommit i samband med överföringen av tillgångar — Nationell lagstiftning som föreskriver omedelbar beskattning, under det år överföringen sker, av rörelsevinster eller värdeökningar — Denna skatt ska betalas samtidigt som övrig skatt för det beskattningsår som överföringen av tillgångar har ägt rum)	11
2018/C 022/14	Mål C-308/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny – Polen) – Kozuba Premium Selection sp. z o.o. mot Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 12.1 och 12.2 — Artikel 135.1 j — Beskattningsbara transaktioner — Undantag för leverans av byggnader — Begreppet ”första besittningstagandet” — Begreppet ”ombyggnation”)	11

2018/C 022/15	Förenade målen C-374/16 och C-375/16: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 15 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Rochus Geissel; i egenskap av likvidator för RGEX GmbH i.L. mot Finanzamt Neuss (C-374/16), och Finanzamt Bergisch Gladbach mot Igor Butin (C-375/16) (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 168 a, artikel 178 a och artikel 226.5 — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Obligatoriska uppgifter på fakturorna — Berättigad förväntan hos den beskattningsbara personen med avseende på att villkoren för rätt till avdrag är uppfyllda)	12
2018/C 022/16	Mål C-381/16: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 23 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Salvador Benjumea Bravo de Laguna mot Esteban Torras Ferrazzuolo (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 207/2009 — EU-varumärke — Artikel 16 — Varumärken som förmögenhetsobjekt — EU-varumärkens likställighet med nationella varumärken — Artikel 18 — Överlåtelse av ett varumärke som har registrerats för ett ombud eller en företrädare för varumärkesinnehavaren — Nationell bestämmelse som ger möjlighet att väcka talan om bättre rätt till ett nationellt registrerat varumärke, vars registrering inskränker innehavarens rättigheter eller strider mot en skyldighet enligt lag eller avtal — Förenlighet med förordning nr 207/2009)	13
2018/C 022/17	Förenade målen C-427/16 och C-428/16: C-428/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski rayonen sad – Bulgarien) – "CHEZ Elektro Bulgaria" AD mot Yordan Kotsev (C 427/16), och "FrontEx International" EAD mot Emil Yanakiev (Begäran om förhandsavgörande — Konkurrens — Frihet att tillhandahålla tjänster — Minimibelopp för advokatarvoden fastställs av en yrkesorganisation för advokater — Förbud för en domstol att besluta om ersättning för arvoden vars belopp understiger dessa minimibelopp — Nationell lagstiftning enligt vilken mervärdesskatt anses utgöra en del av priset på den tjänst som har tillhandahållits vid utövandet av ett fritt yrke)	13
2018/C 022/18	Mål C-507/16: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 15 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från del'Administrativen sad Sofia-grad – Bulgarien) – Entertainment Bulgaria System EOOD mot Direktor na Direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 168 a, artikel 169 a, artikel 214.1 d och e samt artiklarna 289 och 290 — Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats — Utgående transaktioner i andra medlemsstater — Skattebefrielse i den medlemsstat i vilken avdragsrätten utnyttjas)	14
2018/C 022/19	Mål C-547/16: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Gasorba SK, Josefa Rico Gil och Antonio Ferrándiz González mot Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA (Konkurrens — Artikel 101 FEUF — Avtal mellan företag — Affärsförbindelser mellan företag som driver bensinstationer, å ena sidan, och oljebolag, å andra sidan — Långfristiga exklusiva avtal om leverans av drivmedel — Beslut genom vilket Europeiska kommissionen gör ett företags åtaganden bindande — Fråga om hur bundna de nationella domstolarna är av kommissionens beslut om åtaganden — Artiklarna 9.1 och 16.1 i förordning (EG) nr 1/2003)	15
2018/C 022/20	Mål C-424/17 P: Överklagande ingett den 14 juli 2017 av Vilislav Andreev Kaleychev av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 22 juni 2017 i mål T-58/17, Kaleychev mot Europadomstolen	16
2018/C 022/21	Mål C-455/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 31 juli 2017 – Benedikt Brisch mot TUIfly GmbH	16

2018/C 022/22	Mål C-456/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Köln (Tyskland) den 31 juli 2017 – Gabriela Verena Glanzmann m.fl. mot Deutsche Lufthansa AG	16
2018/C 022/23	Mål C-470/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Handelsgericht Wien (Österrike) den 7 augusti 2017 – Teresa Coria Garcia m.fl. mot Austrian Airlines AG	17
2018/C 022/24	Mål C-549/17 P: Överklagande ingett den 19 september 2017 av Ukraina av det beslut som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 19 juli 2017 i mål T-346/14 DEP, Yanukovych mot rådet	17
2018/C 022/25	Mål C-550/17 P: Överklagande ingett den 19 september 2017 av Ukraina av det beslut som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 19 juli 2017 i mål T-347/14, DEP: Yanukovych mot rådet	17
2018/C 022/26	Mål C-551/17 P: Överklagande ingett den 19 januari 2017 av Ukraina av det beslut som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 19 juli 2017 i mål T-348/14 DEP, Yanukovych mot rådet	18
2018/C 022/27	Mål C-577/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshofs (Österrike) den 2 oktober 2017 – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl	18
2018/C 022/28	Mål C-589/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien) den 10 oktober 2017 – Prenatal S.A. mot Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (T.E.A.R.C.)	19
2018/C 022/29	Mål C-597/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 16 oktober 2017 – Belgisch Syndicaat van Chiropraxie m.fl.	19
2018/C 022/30	Mål C-598/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nederländerna) den 16 oktober 2017 – A-Fonds mot Inspecteur van de Belastingdienst	20
2018/C 022/31	Mål C-601/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 18 oktober 2017 – Dirk Harms m.fl. mot Vueling Airlines SA	21
2018/C 022/32	Mål C-604/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 23 oktober 2017 – PM mot AH	21
2018/C 022/33	Mål C-606/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 20 oktober 2017 – IBA Molecular Italy Srl mot Azienda ULSS n. 3 m.fl.	22
2018/C 022/34	Mål C-612/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte dei Conti (Italien) den 24 oktober 2017 – Federazione Italiana Golf (FIG) mot Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze	23
2018/C 022/35	Mål C-613/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte dei Conti (Italien) den 24 oktober 2017 – Federazione Italiana Sport Equestri (FISE) mot Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT	23
2018/C 022/36	Mål C-616/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal correctionnel de Foix (Frankrike) den 26 oktober 2017 – Procureur de la République mot Mathieu Blaise m.fl.	24

2018/C 022/37	Mål C-618/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance de Limoges (Frankrike) den 30 oktober 2017 – BNP Paribas Personal Finance SA, som har trätt istället för bolaget Solfea, mot Roger Ducloux och Josée Ducloux, född Lecay	25
2018/C 022/38	Mål C-619/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 3 november 2017 – Ministerio de Defensa mot Ana de Diego Porras	26
2018/C 022/39	Mål C-620/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Székesfehérvári Törvényszék (Ungern) den 2 november 2017 – Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe mot Fővárosi Törvényszék	26
2018/C 022/40	Mål C-621/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 3 november 2017 – Gyula Kiss mot CIB Bank Zrt. m.fl.	29
2018/C 022/41	Mål C-623/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Investigatory Powers Tribunal – London (Förenade kungariket) den 31 oktober 2017 – Privacy International mot Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs m.fl.	29
2018/C 022/42	Mål C-630/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Općinski sud u Rijeci (Kroatien) den 9 november 2017 – Anica Milivojević mot Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen	30
2018/C 022/43	Mål C-678/17: Talan väckt den 5 december 2017 – Europeiska kommissionen mot Irland	31

Tribunalen

2018/C 022/44	Förenade målen T-101/15 och T-102/15: Tribunalens dom av den 30 november 2017 – Red Bull mot EUIPO – Optimum Mark (kombination av färgerna blått och silver) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-varumärke som utgörs av en kombination av färgerna blått och silver — Absolut registreringshinder — Tillräckligt klar och precis grafisk återgivning — Krav på en systematisk sammansättning som förenar färgerna på ett förutbestämt och varaktigt sätt — Berättigade förväntningar — Artikel 4 och artikel 7.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 4 och artikel 7.1 a i förordning (EU) 2017/1001)	33
2018/C 022/45	Mål T-31/16: Tribunalens dom av den 28 november 2017 – adp Gauselmann mot EUIPO (Juwel) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Juwel — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	33
2018/C 022/46	Mål T-239/16: Tribunalens dom av den 28 november 2017 – Polskie Zdroje mot EUIPO (perlage) (EU-varumärke — Ansökan om EU-ordmärket perlage — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (numera artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001) — Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning saknas — Artikel 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009 (numera artikel 7.3 i förordning (EU) 2017/1001))	34
2018/C 022/47	Mål T-254/16: Tribunalens dom av den 28 november 2017 – Steel Invest & Finance (Luxembourg) mot kommissionen (Statligt stöd — Stålsektorn — Stöd som Belgien beviljat till förmån för flera företag i stålsektorn — Beslut i vilket stödet förklaras oförenligt med den inre marknaden och i vilket det förordnas om att stödet ska återkrävas — Motiveringsskyldighet — Begreppet statligt stöd — Fördel — Kriteriet privat investerare)	35

2018/C 022/48	Mål T-475/16: Tribunalens dom av den 30 november 2017 – FTI Touristik mot EUIPO – Prantner och Giersch (Fl) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Fl — Äldre EU-figurmärke fly.de — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [numera artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001])	35
2018/C 022/49	Mål T-633/16: Tribunalens dom av den 29 november 2017 – Bilde mot parlamentet (Bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter — Ersättning för assistentstöd — Återkrav av felaktigt utbetalda belopp — Generalsekreterarens befogenhet — Electa una via — Rätten till försvar — Bevisbörda — Motiveringsskyldighet — Berättigade förväntningar — Politiska rättigheter — Likabehandling — Maktmissbruk — Ledamöternas oberoende — Sakfel — Proportionalitet)	36
2018/C 022/50	Mål T-634/16: Tribunalens dom av den 29 november 2017 – Montel mot parlamentet (Bestämmelser för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter — Ersättning för kostnader för assistentstöd till parlamentsledamöter — Återkrav av felaktigt utbetalda belopp — Generalsekreterarens behörighet — Electa una via — Rätten till försvar — Bevisbörda — Motiveringsskyldighet — Berättigade förväntningar — Politiska rättigheter — Likabehandling — Maktmissbruk — Ledamöternas oberoende — Fel i sak — Proportionalitet)	37
2018/C 022/51	Mål T-687/16: Tribunalens dom av den 30 november 2017 – Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret mot EUIPO – Nadal Esteban (STYLO & KOTON) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-figurmärket STYLO & KOTON — Absolut registreringshinder — Artikel 52.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 59.1 b i förordning (EU) 2017/1001] — Ond tro föreligger inte)	37
2018/C 022/52	Mål T-798/16: Tribunalens dom av den 30 november 2017 – Hanso Holding mot EUIPO (REAL) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som unionsvarumärke av figurmärket REAL — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Avsaknad av särskiljningsförmåga — Avsaknad av särskiljningsförmåga som förvärvats genom användande — Artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 7.1 b 7.1 c och 7.3 i förordning (EU) 2017/1001])	38
2018/C 022/53	Mål T-895/16: Tribunalens dom av den 30 november 2017 – Toontrack Music mot EUIPO (SUPERIOR DRUMMER) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket SUPERIOR DRUMMER — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och c i förordning (EU) nr 2017/1001)	39
2018/C 022/54	Mål T-909/16: Tribunalens dom av den 28 november 2017 – Laboratorios Ern mot EUIPO – Sharma (NRIM Life Sciences) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket NRIM Life Sciences — Äldre nationellt ordmärke RYM — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 2017/2001)	39
2018/C 022/55	Mål T-50/17: Tribunalens dom av den 30 november 2017 – Mackevision Medien Design mot EUIPO (TO CREATE REALITY) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket TO CREATE REALITY — Varumärke som utgörs av en reklamslogan — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	40

2018/C 022/56	Mål T-670/16: Tribunalens beslut av den 22 november 2017 – Digital Rights Ireland mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Skydd för fysiska personer med avseende på behandlingen av personuppgifter — Överföring av personuppgifter till Förenta staterna — Icke-vinstdrivande företag bildat enligt irländska rätt — Inget skydd för personuppgifter avseende juridiska personer — Registeransvarig — Talan väckt i medlemmars och sympatisörers namn — Talan väckt i allmänhetens intresse — Avvisning)	40
2018/C 022/57	Mål T-423/17 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 23 november 2017 – Nexans France och Nexans mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Elkablar — Avslag på ansökan om konfidentiell behandling av vissa uppgifter i ett beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF konstateras — Ansökan om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	41
2018/C 022/58	Mål T-526/17: Talan väckt den 7 augusti 2017 – Ruiz Jayo m.fl. mot SRB	42
2018/C 022/59	Mål T-693/17: Talan väckt den 5 oktober 2017 – García Gómez m.fl. mot SRB	42
2018/C 022/60	Mål T-719/17: Talan väckt den 23 oktober 2017 – DuPont de Nemours m.fl. mot kommissionen	43
2018/C 022/61	Mål T-727/17: Talan väckt den 26 oktober 2017 – PP m.fl. mot Europeiska utrikestjänsten	45
2018/C 022/62	Mål T-728/17: Talan väckt den 24 oktober 2017 – Marininvest och Porting mot kommissionen	46
2018/C 022/63	Mål T-731/17: Talan väckt den 30 oktober 2017 – Escribà Serra m.fl. mot SRB	48
2018/C 022/64	Mål T-734/17: Talan väckt den 3 november 2017 – ViaSat mot kommissionen	48
2018/C 022/65	Mål T-738/17: Talan väckt den 3 november 2017 – STIF-IDF mot kommissionen	49
2018/C 022/66	Mål T-748/17: Överklagande ingett den 15 november 2017 – TrekStor mot EUIPO – Beats Electronics (i.Beat)	50
2018/C 022/67	Mål T-749/17: Överklagande ingett den 14 november 2017 – TrekStor mot EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jess)	50
2018/C 022/68	Mål T-750/17: Talan väckt den 10 november 2017 – Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych mot kommissionen	51
2018/C 022/69	Mål T-756/17: Överklagande ingett den 13 november 2017 – CMS Hasche Sigle mot EUIPO (WORLD LAW GROUP)	53
2018/C 022/70	Mål T-758/17: Talan väckt den 17 november 2017 – Perfect Bar mot EUIPO (PERFECT BAR)	53
2018/C 022/71	Mål T-759/17: Talan väckt den 17 november 2017 – Perfect Bar mot EUIPO (PERFECT Bar)	54
2018/C 022/72	Mål T-760/17: Överklagande ingett den 20 november 2017 – Meesenburg Großhandel mot EUIPO (Triotherm+)	55

2018/C 022/73	Mål T-762/17: Överklagande ingett den 21 november 2017 – Grammer mot EUIPO (återgivning av en geometrisk figur)	55
2018/C 022/74	Mål T-763/17: Överklagande ingett den 21 november 2017 – Septona mot EUIPO – Intersnack Group (welly)	56
2018/C 022/75	Mål T-765/17: Överklagande ingett den 23 november 2017 – Kiku mot CPVO – Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)	56
2018/C 022/76	Mål T-766/17: Överklagande ingett den 22 november 2017 – Eglo Leuchten mot EUIPO – Di-Ka (Leuchtendesign)	57
2018/C 022/77	Mål T-767/17: Överklagande ingett den 23 november 2017 – Eglo Leuchten mot EUIPO – Briloner Leuchten (väggglampa)	58
2018/C 022/78	Mål T-769/17: Överklagande ingett den 20 november 2017 – roelliroelli confectionery schweiz mot EUIPO – Tanner (ALPRAUSCH)	58
2018/C 022/79	Mål T-772/17: Överklagande ingett den 27 november 2017 – Café del Mar m.fl. mot EUIPO – Guiral Broto (Café del Mar)	59
2018/C 022/80	Mål T-773/17: Överklagande ingett den 27 november 2017 – Café del Mar m.fl. mot EUIPO – Guiral Broto (Café del Mar)	60
2018/C 022/81	Mål T-774/17: Överklagande ingett den 29 november 2017 – Café del Mar m.fl. mot EUIPO – Guiral Broto (C del M)	60
2018/C 022/82	Mål T-777/17: Överklagande ingett den 23 november 2017 – Pan mot EUIPO – Entertainment One UK (TOBBIA)	61
2018/C 022/83	Mål T-509/16: Tribunalens beslut av den 22 november 2017 – Baradel m.fl. mot EIF	62
2018/C 022/84	Mål T-244/17: Tribunalens beslut av den 17 november 2017 – António Conde & Companhia mot kommissionen	62

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2018/C 022/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 13, 15.1.2018

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 5, 8.1.2018

EUT C 437, 18.12.2017

EUT C 424, 11.12.2017

EUT C 412, 4.12.2017

EUT C 402, 27.11.2017

EUT C 392, 20.11.2017

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 23 november 2017 – Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE), Sace BT SpA mot Europeiska kommissionen, Republiken Italien

(Mål C-472/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Exportkreditförsäkring — Återförsäkringsskydd som ett offentligt moderbolag beviljat sitt dotterbolag — Tillskott av kapital för att täcka dotterbolagets skulder — Begreppet statligt stöd — Statens ansvar — Kriteriet om en privat investerare)

(2018/C 022/02)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE), Sace BT SpA (ombud: M. Siragusa och G. Rizza, avvocati)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, G. Conte och D. Grespan) Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, biträdd av S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE) och Sace BT SpA ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader för överklagandeförfarandet.
- 3) Republiken Italien ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 381, 16.11.2015.

**Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 november 2017 – Bionorica SE (C-596/15 P),
Diapharm GmbH & Co. KG (C-597/15 P) mot Europeiska kommissionen**

(Förenade målen C-596/16 P och C-597/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Folkhälsa — Konsumentskydd — Förordning (EG) nr 1924/2006 — Hälsopåståenden om livsmedel — Artikel 13.3 — Förteckning över tillåtna hälsopåståenden om livsmedel — Botaniska ämnen — Hälsopåståenden vilkas utvärdering skjutits upp — Passivitetstalan — Artikel 265 FEUF — Europeiska kommissionens ställningstagande — Berättigat intresse av att få saken prövad — Talerätt)

(2018/C 022/03)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Bionorica SE (C-596/15 P), Diapharm GmbH & Co. KG (C-597/15 P) (ombud: M. Weidner, T. Guttan och N. Hußmann, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: S. Grünheid och M. Wilderspin)

Domslut

- 1) Europeiska unionens tribunals beslut av den 16 september 2015, Bionorica/kommissionen (T-619/14, ej publicerat, EU:T:2015:723) upphävs.
- 2) Den passivitetstalan som Bionorica SE väckt i mål T-619/14 avvisas.
- 3) Överklagandet i mål C-597/15 P ogillas.
- 4) Bionorica SE och kommissionen ska bära sina egna rättegångskostnader, såväl i första instans i mål T-619/14, som i överklagandet i mål C-596/15 P.
- 5) Diapharm GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna i mål C-597/15 P.

⁽¹⁾ EUT C 16, 18.1.2016.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nederländerna) – Robeco Hollands Bezit NV m.fl. mot Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)

(Mål C-658/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2004/39/EG — Marknader för finansiella instrument — Artikel 4.1 led 14 — Begreppet ”reglerad marknad” — Tillämpningsområde — System i vilka deltar dels mäklare som företräder investerare, dels ombud för ”öppna” investeringsföretag som är skyldiga att verkställa de order som avser deras fonder)

(2018/C 022/04)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klaganden: Robeco Hollands Bezit NV, Robeco Duurzaam Aandelen NV, Robeco Safe Mix NV, Robeco Solid Mix NV, Robeco Balanced Mix NV, Robeco Growth Mix NV, Robeco Life Cycle Funds NV, Robeco Afrika Fonds NV, Robeco Global Stars Equities, Robeco All Strategy Euro Bonds, Robeco High Yield Bonds, Robeco Property Equities

Motpart: Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)

Domslut

Artikel 4.1 led 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG ska tolkas på så sätt att begreppet ”reglerad marknad” i den mening som avses i denna bestämmelse, omfattar ett system för handel, inom vilket flera fondombud och mäklare företräder öppna investeringsföretag respektive investerare och som endast syftar till att göra det lättare för dessa investeringsföretag att fullgöra sin skyldighet att genomföra de köp- och säljorder av andelar som läggs av dessa investerare.

⁽¹⁾ EUT C 98, 14.3.2016.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Président de l’Autorité de la concurrence mot Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE) m.fl.

(Mål C-671/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensam jordbrukspolitik — Artikel 42 FEUF — Förordning (EG) nr 2200/96 — Förordning (EG) nr 1182/2007 — Förordning (EG) nr 1234/2007 — Konkurrensbegränsande förfaranden — Artikel 101 FEUF — Förordning nr 26 — Förordning (EG) nr 1184/2006 — Producentorganisationer — Sammanslutningar av producentorganisationer — Dessa organisationers och sammanslutningars uppdrag — Förfarande för fastställande av lägsta försäljningspris — Förfarande för samordning av kvantiteter som släpps ut på marknaden — Förfarande för utbyte av strategisk information — Franska marknaden för endiver)

(2018/C 022/05)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Président de l’Autorité de la concurrence

Motparter: Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE), Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (Cerafel), Fraileg SARL, Prim’Santerre SARL, Union des endiviers, anciennement Fédération nationale des producteurs d’endives (FNPE), Soleil du Nord SARL, Comité économique fruits et légumes du Nord de la France (Celfnord), Association des producteurs d’endives de France (APEF), Section nationale de l’endive (SNE), Fédération du commerce de l’endive (FCE), France endives société coopérative agricole, Cambrésis Artois-Picardie endives (CAP’Endives) société coopérative agricole, Marché de Phalempin société coopérative agricole, Primacoop société coopérative agricole, Coopérative agricole du marais audomarois (Sipema), Valois-Fruits union de sociétés coopératives agricoles, Groupe Perle du Nord SAS, Ministre de l’Économie, de l’Industrie et du Numérique

Domslut

Artikel 101 FEUF, jämförd med artikel 2 i rådets förordning nr 26 av den 4 april 1962 om tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med jordbruksvaror, artikel 11.1 i rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker, artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 1184/2006 av den 24 juli 2006 om tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med vissa jordbruksvaror, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007, artikel 3.1 i rådets förordning (EG) nr 1182/2007 av den 26 september 2007 om särskilda bestämmelser för sektorn för frukt och grönsaker, om ändring av direktiven 2001/112/EG och 2001/113/EG och förordningarna (EEG) nr 827/68, (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96, (EG) nr 2826/2000, (EG) nr 1782/2003 och (EG) nr 318/2006 och om upphävande av förordning (EG) nr 2202/96, samt artiklarna 122 första stycket, 175 och 176 i förordning nr 1234/2007, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 491/2009 av den 25 maj 2009, ska tolkas på så sätt att

- förfaranden i form av att gemensamt fastställa lägsta försäljningspriser, att samordna vilka kvantiteter som ska släppas ut på marknaden eller att utbyta strategiska upplysningar, såsom de förfaranden som är aktuella i det nationella målet, inte kan undgå att omfattas av tillämpningsområdet för det förbud mot konkurrensbegränsande samverkan som föreskrivs i artikel 101.1 FEUF, när de överenskommits mellan olika producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer samt med enheter som inte erkänts av en medlemsstat som behöriga att förverkliga ett mål som fastställts av Europeiska unionens lagstiftare inom ramen för den gemensamma organisationen av den berörda marknaden, såsom yrkesorganisationer som inte har ställning som en producentorganisation, en sammanslutning av producentorganisationer eller en branschorganisation i den mening som avses i Europeiska unionens lagstiftning, och
- förfaranden i form av att samordna priser eller de kvantiteter som ska släppas ut på marknaden eller att utbyta strategiska upplysningar, såsom de förfaranden som är aktuella i det nationella målet, kan undgå att omfattas av tillämpningsområdet för det förbud mot konkurrensbegränsande samverkan som föreskrivs i artikel 101.1 FEUF, när de överenskommits mellan medlemmar inom en och samma producentorganisation eller inom en och samma sammanslutning av producentorganisationer, vilken erkänts av en medlemsstat, och är absolut nödvändiga för att uppnå ett eller flera av de mål som den berörda producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer anförtrots att uppnå i enlighet med Europeiska unionens lagstiftning.

⁽¹⁾ EUT C 90, 7.3.2016.

**Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 22 november 2017 – Europeiska kommissionen mot
Bilbaína de Alquitranes, SA m.fl.**

(Mål C-691/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Miljö — Förordning (EG) nr 1272/2008 — Klassificering, märkning och förpackning
av vissa ämnen och blandningar — Förordning (EU) nr 944/2013 — Klassificering av
högtemperatursbeck — Toxicitetskategorierna Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410) —
Omsorgsplikt — Uppenbart oriktig bedömning)

(2018/C 022/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Talabér-Ritz och P.J. Loewenthal)

Övriga parter i målet: Bilbaína de Alquitranes, SA, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica, SA, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon, SGL Carbon, SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG, Tokai erftcarbon GmbH (ombud: K. Van Maldegem, C. Mereu och M. Grunchard, avocats och P. Sellar, advocate), Agence européenne des produits chimiques (ombud: N. Herbatschek, W. Broere och M. Heikkilä) och GrafTech Iberica, SL (ombud: advokaterna C. Mereu, K. Van Maldegem, M. Grunchard, och P. Sellar)

Parter som har intervenerat till stöd för klaganden: Konungariket Danmark (ombud: C. Thorning och M. N. Lyshøj), Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze, J. Möller och R. Kanitz), Konungariket Nederländerna (ombud: M. Bulterman, C.S. Schillemans och J. Langer)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska kommissionen ska förutom sina egna rättegångskostnader bära de rättegångskostnader som har åsamkats Bilbaína de Alquitranes, SA, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica, SA, SGL Carbon GmbH (Tyskland), SGL Carbon GmbH (Österrike), SGL Carbon, SGL Carbon, SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG och Tokai erftcarbon GmbH, inklusive kostnader hänförliga till det interimistiska förfarande som gav upphov till beslut av domstolens vice ordförande av den 7 juli 2016, kommissionen/Bilbaína de Alquitranes m.fl. (C-691/15 P-R, ej publicerat, EU:C:2016:597).
- 3) Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland och Konungariket Nederländerna, som intervenerat till stöd för överklagandet, ska bära sina rättegångskostnader.
- 4) GrafTech Iberica, SL och Europeiska kemikaliemyndigheten ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 106, 21.3.2016

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 november 2017 – British Airways plc mot Europeiska kommissionen

(Mål C-122/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Europeiska marknaden för flygfrakt — Kommissionens beslut om avtal och samordnade förfaranden avseende olika delar av priset för flygfraktstjänster — Motiveringsfel — Grund avseende tvingande rätt som har prövats ex officio av Europeiska unionens domstol — Förbud mot att döma ultra petita — Yrkande i ansökan i första instans om partiell ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet — Förbud, för Europeiska unionens tribunal, mot att förordna om en fullständig ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet — Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Rätten till ett effektivt rättsmedel)

(2018/C 022/07)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: British Airways plc (ombud: J. Turner, QC, och R. O'Donoghue, barrister, på uppdrag av A. Lyle-Smythe)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: N. Khan och A. Dawes)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.

2) *British Airways plc* ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 191 du 30.05.2016

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England och Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Förenade kungariket) – Toufik Lounes mot Secretary of State for the Home Department

(Mål C-165/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Unionsmedborgarskap — Artikel 21 FEUF — Direktiv 2004/38/EG — Förmånstagare — Dubbelt medborgarskap — Unionsmedborgare som förvärvat medborgarskap i den mottagande medlemsstaten och samtidigt behållit sitt ursprungliga medborgarskap — Uppehållsrätt i denna medlemsstat för en tredjelandsmedborgare som är medlem av unionsmedborgarens familj)

(2018/C 022/08)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (England och Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Toufik Lounes

Motpart: Secretary of State for the Home Department

Domslut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG, ska tolkas så, att i en situation där en medborgare i Europeiska unionen använder sin rätt till fri rörlighet och reser till och uppehåller sig i en annan medlemsstat än den som vederbörande är medborgare i enligt artikel 7.1 eller artikel 16.1 i detta direktiv och därefter förvärvat medborgarskap i denna medlemsstat samtidigt som han eller hon behåller sitt ursprungliga medborgarskap och sedan, flera år senare, gifter sig med en tredjelandsmedborgare och fortsätter att vara bosatt i den nämnda medlemsstaten med denne tredjelandsmedborgare, har denne tredjelandsmedborgare inte någon härledd uppehållsrätt i den aktuella medlemsstaten på grundval av bestämmelserna i det nämnda direktivet. Nämnde tredjelandsmedborgare kan dock komma i åtnjutande av en sådan uppehållsrätt enligt artikel 21.1 FEUF på villkor som inte får vara strängare än dem som föreskrivs i direktiv 2004/38 för att bevilja en tredjelandsmedborgare, som är familjemedlem till en unionsmedborgare, en sådan rätt, i en situation där unionsmedborgaren har utövat sin rätt till fri rörlighet genom att bosätta sig i en annan medlemsstat än den som han eller hon är medborgare i.

⁽¹⁾ EUT C 191, 30.5.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 22 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad – Bulgarien) – Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (Aebtri) mot Nachalnik na Mitnitsa Burgas

(Mål C-224/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tullunion — Extern transitering — Vägtransport av varor som genomförs med TIR-carnet — Artikel 267 FEUF — Domstols behörighet att tolka artiklarna 8 och 11 i TIR-konventionen — TIR-transiteringen har inte avslutats — Den garanterande sammanslutningens ansvar — Artikel 8.7 i TIR-konventionen — Skyldighet att i så stor utsträckning som möjligt kräva betalning från den person eller de personer som är direkt ansvariga innan betalning krävs från den garanterande myndigheten — Förklarande anmärkningar som bifogats TIR-konventionen — Förordning (EEG) nr 2454/93 — Artikel 457.2 — Gemenskapens tullkodex — Artiklarna 203 och 213 — Personer som har förvärvat eller tagit hand om varorna och som var medvetna om eller rimligen borde ha varit medvetna om att de undandragits från tullövervakning)

(2018/C 022/09)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (Aebtri)

Motpart: Nachalnik na Mitnitsa Burgas

Domslut

- 1) Domstolen är behörig att meddela förhandsavgöranden om tolkningen av artiklarna 8 och 11 i Tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet vilken undertecknades i Genève den 14 november 1975 och godkändes på Europeiska ekonomiska gemenskapens vägnar genom rådets förordning (EEG) nr 2112/78 av den 25 juli 1978, i dess ändrade och kodifierade lydelse enligt rådets beslut 2009/477/EG av den 28 maj 2009.
- 2) Artikel 8.7 i Tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet vilken godkändes på Europeiska ekonomiska gemenskapens vägnar genom förordning nr 2112/78, i dess ändrade och kodifierade lydelse enligt beslut 2009/477 ska tolkas så, att tullmyndigheterna – i en situation såsom den som är aktuell i det nationella målet – har uppfyllt sin skyldighet enligt sistnämnda bestämmelse, att i så stor utsträckning som möjligt kräva betalning av de belopp som ska betalas från innehavaren av TIR-carneten innan de kräver betalning från den garanterande sammanslutningen.
- 3) Artikel 203.3 tredje strecksatsen och artikel 213 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1791/2006 av den 20 november 2006, ska tolkas så, att den omständigheten att en person har förvärvat eller tagit hand om de varor som vederbörande visste hade transporteras upptagna i en TIR-carnet, och den omständigheten att det inte har styrkts att dessa varor har uppvisats och deklarerats till destinationstullkontoret, är i sig inte tillräckliga för att anse att en sådan mottagare var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att det rörde sig om varor som undandragits från tullövervakning i den mening som avses i den första av dessa bestämmelser så att personen ska hållas solidariskt ansvarig för tullskulden i enlighet med den andra av dessa bestämmelser.

⁽¹⁾ EUT C 243, 4.7.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Commissione tributaria provinciale di Siracusa – Italien) – Enzo Di Maura mot Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

(Mål C-246/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Beskattningsunderlag — Sjätte direktivet 77/388/EEG — Artikel 11 C.1 andra stycket — Begränsning av rätten att sätta ned beskattningsunderlaget vid utebliven betalning från motparten — Medlemsstaternas utrymme för skönsmässig bedömning vid införlivande — Huruvida perioden för näringsidkarens förfinansiering är proportionerlig)

(2018/C 022/10)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria provinciale di Siracusa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Enzo Di Maura

Motpart: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

Domslut

Artikel 11 C.1 andra meningen i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, ska tolkas så att en medlemsstat, som villkor för att få sätta ned beskattningsunderlaget inte kan kräva att ett resultatlost konkursförfarande ska ha genomförts när ett sådant förfarande kan pågå i mer än tio år.

⁽¹⁾ EUT C 260, 18.7.2016

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 16 november 2017 – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH mot Europeiska kommissionen

(Mål C-250/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Skiljedomsklausul — Sjätte ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2002 – 2006) — Återkrav av en del av de belopp som betalats ut till klaganden — Schablonersättning)

(2018/C 022/11)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (ombud: M. Núñez Müller, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och F. Moro)

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

- 2) Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 222, 20.6.2016.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 22 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court – Irland) – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston mot T.G. Brosnan

(Mål C-251/16) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Sjätte direktivet 77/388/EEG — Artikel 4.3 a och artikel 13 B g — Undantag från skatteplikt avseende andra tillhandahållanden av byggnader och den mark de står på än de som avses i artikel 4.3 a — Principen om förbud mot förfarandemissbruk — Principens tillämplighet i avsaknad av nationella bestämmelser som införlivar den — Principerna om rättssäkerhet och skydd av berättigade förväntningar)

(2018/C 022/12)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Motpart: T.G. Brosnan

Domslut

- 1) Principen om förbud mot förfarandemissbruk ska tolkas så, att den, i avsaknad av nationella bestämmelser som ger denna princip verkan i nationell rätt, kan tillämpas direkt för att vägra att undanta sådan försäljning av fastigheter som den som är aktuell i det nationella målet – som genomfördes innan domen av den 21 februari 2006, Halifax m.fl. (C-255/02, EU:C:2006:121), meddelades – från mervärdesskatteplikt, utan att det strider mot principerna om rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar.
- 2) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ska tolkas så, att för det fall att de transaktioner som är aktuella i det nationella målet ska omkvalificeras enligt principen om förbud mot förfarandemissbruk, kan de transaktioner som inte utgör ett sådant förfarandemissbruk omfattas av mervärdesskatteplikt på grundval av tillämpliga bestämmelser i nationell rätt som ger rätt till en sådan beskattning.
- 3) Principen om förbud mot förfarandemissbruk ska tolkas så, att syftet med hyresavtalen som föregick den försäljning av fastigheter som är aktuell i det nationella målet ska beaktas separat vid fastställandet, mot bakgrund av punkt 75 i domen av den 21 februari 2006, Halifax m.fl. (C-255/02, EU:C:2006:121), av huruvida det huvudsakliga syftet med de transaktioner som är aktuella i det nationella målet var att erhålla en skattefördel.
- 4) Principen om förbud mot förfarandemissbruk ska tolkas så, att tillhandahållanden av fastigheter, såsom de som är aktuella i det nationella målet, kan medföra en skattefördel som strider mot syftet med de relevanta bestämmelserna i sjätte direktivet 77/388/EEG, för det fall att ägarna eller hyresgästerna till dessa fastigheter inte faktiskt nyttjade fastigheterna innan de såldes till tredjemän. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida så är fallet i det nationella målet.

- 5) Principen om förbud mot förfarandemissbruk ska tolkas så, att den är tillämplig på en situation, såsom den som är aktuell i det nationella målet, som avser en transaktion för tillhandahållande av fastigheter eventuellt ska undantas från mervärdesskatteplikt.

⁽¹⁾ EUT C 243, 4.7.2016

Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Helsingfors förvaltningsdomstol – Finland) – i ett förfarande som inletts av A Oy

(Mål C-292/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Etableringsfrihet — Direkt beskattning — Bolagsskatt — Direktiv 90/434/EEG — Artikel 10.2 — Överföring av tillgångar — Fast driftställe i utlandet som överläts till ett utländskt övertagande bolag i samband med en överföring av tillgångar — Rätt för den medlemsstat i vilken det överförande bolaget är hemmahörande att beskatta rörelsevinster eller värdeökningar i det fasta driftstället som uppkommit i samband med överföringen av tillgångar — Nationell lagstiftning som föreskriver omedelbar beskattning, under det år överföringen sker, av rörelsevinster eller värdeökningar — Denna skatt ska betalas samtidigt som övrig skatt för det beskattningsår som överföringen av tillgångar har ägt rum)

(2018/C 022/13)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Helsingfors förvaltningsdomstol

Parter i målet vid den nationella domstolen

A Oy

Domslut

Artikel 49 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken, i fall då ett i landet hemmahörande bolag inom ramen för en överföring av tillgångar överläter ett fast driftställe i utlandet till ett utländskt bolag, dels föreskriver en omedelbar beskattning av värdeökningar som uppkommit i samband med denna transaktion, dels inte tillåter att uppbörden av denna skatt skjuts upp, medan dessa värdeökningar i en motsvarande inhemsk situation beskattas först vid avyttringen av de överförda tillgångarna, såtillvida denna lagstiftning inte tillåter att uppbörden av en sådan skatt skjuts upp.

⁽¹⁾ EUT C 270, 25.7.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny – Polen) – Kozuba Premium Selection sp. z o.o. mot Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(Mål C-308/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 12.1 och 12.2 — Artikel 135.1 j — Beskattningsbara transaktioner — Undantag för leverans av byggnader — Begreppet ”första besittningstagandet” — Begreppet ”ombyggnation”)

(2018/C 022/14)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Kozuba Premium Selection sp. z o.o.

Motpart: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Domslut

Artiklarna 12.1, 12.2 och 135.1 j i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den i det nationella målet, enligt vilken leverans av byggnader undantas från mervärdesskatteplikt endast om det första besittningstagandet av byggnaderna har skett i samband med en beskattningsbar transaktion. Samma bestämmelser ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning, enligt vilken ett sådant undantag från skatteplikt endast medges, när det är fråga om en "förbättring" av en befintlig byggnad, om utgifterna för förbättringen inte överstiger 30 procent av byggnadens anskaffningsvärde, under förutsättning att det nämnda begreppet "förbättring" tolkas på samma sätt som begreppet "ombyggnation" i artikel 12.2 i direktiv 2006/112, det vill säga på så sätt att byggnaden i fråga ska ha genomgått väsentliga ändringar som syftar till att ändra byggnadens användningsområde eller till att avsevärt ändra användningsvillkoren.

⁽¹⁾ EUT C 335, 12.9.2016.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 15 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Rochus Geissel; i egenskap av likvidator för RGEX GmbH i.L. mot Finanzamt Neuss (C-374/16), och Finanzamt Bergisch Gladbach mot Igor Butin (C-375/16)

(Förenade målen C-374/16 och C-375/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 168 a, artikel 178 a och artikel 226.5 — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Obligatoriska uppgifter på fakturorna — Berättigad förväntan hos den beskattningsbara personen med avseende på att villkoren för rätt till avdrag är uppfyllda)

(2018/C 022/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Rochus Geissel, i egenskap av likvidator för RGEX GmbH i.L. (C-374/16), Finanzamt Bergisch Gladbach (C-375/16)

Motpart: Finanzamt Neuss (C-374/16), Igor Butin (C-375/16)

Domslut

Artiklarna 168 a och 178 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämförda med artikel 226.5 i samma direktiv, ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan lagstiftning som aktualiseras i det nationella målet, vilken för rätten att göra avdrag för ingående mervärdesskatt föreskriver att det på fakturan anges adressen på den plats där fakturautfärdaren bedriver sin ekonomiska verksamhet.

⁽¹⁾ EUT C 392, 24.10.2016.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 23 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Salvador Benjumea Bravo de Laguna mot Esteban Torras Ferrazzuolo

(Mål C-381/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 207/2009 — EU-varumärke — Artikel 16 — Varumärken som förmögenhetsobjekt — EU-varumärkens likställighet med nationella varumärken — Artikel 18 — Överlåtelse av ett varumärke som har registrerats för ett ombud eller en företrädare för varumärkesinnehavaren — Nationell bestämmelse som ger möjlighet att väcka talan om bättre rätt till ett nationellt registrerat varumärke, vars registrering inskränker innehavarens rättigheter eller strider mot en skyldighet enligt lag eller avtal — Förenlighet med förordning nr 207/2009)

(2018/C 022/16)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Salvador Benjumea Bravo de Laguna

Motpart: Esteban Torras Ferrazzuolo

Domslut

Artiklarna 16 och 18 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om [EU-varumärken] ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot tillämpning, vad avser ett EU-varumärke, av en nationell bestämmelse enligt vilken en person som lider skada av registreringen av ett sökt varumärke, som strider mot dennes rättigheter eller mot en rättslig eller avtalsenlig skyldighet, har rätt att väcka talan om bättre rätt till nämnda varumärke, förutsatt att den aktuella situationen inte omfattas av de fall som anges i artikel 18 i denna förordning.

⁽¹⁾ EUT C 335, 12.9.2016

Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski rayonen sad – Bulgarien) – "CHEZ Elektro Bulgaria" AD mot Yordan Kotsev (C 427/16), och "FrontEx International" EAD mot Emil Yanakiev (C-428/16)

(Förenade målen C-427/16 och C-428/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Konkurrens — Frihet att tillhandahålla tjänster — Minimibelopp för advokatarvoden fastställt av en yrkesorganisation för advokater — Förbud för en domstol att besluta om ersättning för arvoden vars belopp understiger dessa minimibelopp — Nationell lagstiftning enligt vilken mervärdesskatt anses utgöra en del av priset på den tjänst som har tillhandahållits vid utövandet av ett fritt yrke)

(2018/C 022/17)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: "CHEZ Elektro Bulgaria" AD (C-427/16) och "FrontEx International" EAD (C-428/16)

Svarande: Yordan Kotsev (C-427/16) och Emil Yanakiev (C-428/16)

Domslut

- 1) Artikel 101.1 FEUF, jämförd med artikel 4.3 FEU, ska tolkas så, att nationell lagstiftning, som den i de nationella målen, som innebär dels att en advokat och dennes klient inte har rätt att överenskomma om ett arvode som underskrider det minimibelopp som har fastställts i en föreskrift som har antagits av en yrkesorganisation för advokater, såsom Vissh advokatski savet (Högsta advokatrådet i Bulgarien), vid fara att denna advokat kan bli föremål för ett disciplinförfarande, dels att den nationella domstolen inte har rätt att anta ett betalningsföreläggande avseende ett arvode som understiger detta minimibelopp, kan begränsa konkurrensen på den inre marknaden i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida en sådan lagstiftning mot bakgrund av dess tillämpning i konkreta fall verkligen motsvarar legitima mål och om de begränsningar som därigenom påförs inte går utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa genomförandet av dessa legitima mål.
- 2) Artikel 249 FEUF, jämförd med artikel 4.3 FEU och rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster, ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationell lagstiftning, som den i de nationella målen, enligt vilken juridiska personer och enskilda näringsidkare får ersättning för advokatarvoden som beslutats om i nationell domstol om de har företrätt av en juridisk rådgivare.
- 3) Artikel 78 första stycket a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning, som den i de nationella målen, enligt vilken mervärdesskatt utgör en del av arvoden till registrerade advokater om detta medför att dessa advokatarvoden blir föremål för dubbelbeskattning vad avser mervärdesskatt.

⁽¹⁾ EUT C 371, 10.10.2016.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 15 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från del'Administrativen sad Sofia-grad – Bulgarien) – Entertainment Bulgaria System EOOD mot Direktor na Direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia

(Mål C-507/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 168 a, artikel 169 a, artikel 214.1 d och e samt artiklarna 289 och 290 — Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats — Utgående transaktioner i andra medlemsstater — Skattebefrielse i den medlemsstat i vilken avdragsrätten utnyttjas)

(2018/C 022/18)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Entertainment Bulgaria System EOOD

Motpart: Direktor na Direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia

Domslut

Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2009/162/EU av den 22 december 2009, ska tolkas så, att det utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken en beskattningsbar person, som är etablerad inom denna medlemsstats territorium, inte får dra av ingående mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats i nämnda medlemsstat för tjänster som tillhandahållits av beskattningsbara personer som är etablerade i andra medlemsstater och som används för att tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater än den i vilken den beskattningsbara personen är etablerad, med anledning av att nämnda person är registrerad till mervärdesskatt enligt något av de två fall som avses i artikel 214.1 d och e i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2009/162. Artikel 168 a och artikel 169 a i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2009/162, ska däremot tolkas så, att de inte utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken en beskattningsbar person, som är etablerad inom en medlemsstats territorium och är skattebefriad där, inte får dra av ingående mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats i nämnda medlemsstat för tjänster som tillhandahållits av beskattningsbara personer som är etablerade i andra medlemsstater och som används för att tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater än den i vilken den beskattningsbara personen är etablerad.

⁽¹⁾ EUT C 441, 28.11.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Gasorba SK, Josefa Rico Gil och Antonio Ferrándiz González mot Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Mål C-547/16) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Artikel 101 FEUF — Avtal mellan företag — Affärsförbindelser mellan företag som driver bensinstationer, å ena sidan, och oljebolag, å andra sidan — Långfristiga exklusiva avtal om leverans av drivmedel — Beslut genom vilket Europeiska kommissionen gör ett företags åtaganden bindande — Fråga om hur bundna de nationella domstolarna är av kommissionens beslut om åtaganden — Artiklarna 9.1 och 16.1 i förordning (EG) nr 1/2003)

(2018/C 022/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gasorba SK, Josefa Rico Gil och Antonio Ferrándiz González

Motpart: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Domslut

Artikel 16.1 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 FEUF] och [102 FEUF] ska tolkas så, att ett beslut om åtaganden som Europeiska kommissionen har fattat enligt artikel 9.1 i nämnda förordning och som avser vissa avtal mellan företag, inte utgör hinder för de nationella domstolarna att pröva huruvida dessa avtal är förenliga med konkurrensreglerna och i förekommande fall ogiltigförklara avtalen enligt artikel 101.2 FEUF.

⁽¹⁾ EUT C 22, 23.1.2017.

Överklagande ingett den 14 juli 2017 av Vilislav Andreev Kaleychev av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 22 juni 2017 i mål T-58/17, Kaleychev mot Europadomstolen

(Mål C-424/17 P)

(2018/C 022/20)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Vilislav Andreev Kaleychev (ombud: K. Mladenova, адвокат)

Övrig part i målet: Europadomstolen

Genom beslut av den 22 november 2017 avvisade domstolen (tionde avdelningen) överklagandet.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 31 juli 2017 – Benedikt Brisch mot TUIfly GmbH

(Mål C-455/17)

(2018/C 022/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Benedikt Brisch

Motpart: TUIfly GmbH

Målet avskrevs genom beslut av den 21 september 2017.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Köln (Tyskland) den 31 juli 2017 – Gabriela Verena Glanzmann m.fl. mot Deutsche Lufthansa AG

(Mål C-456/17)

(2018/C 022/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Köln

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gabriela Verena Glanzmann, Sara Glanzmann och Loris Glanzmann

Motpart: Deutsche Lufthansa AG

Genom beslut av den 6 oktober 2017 avskrevs målet i domstolens register.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Handelsgericht Wien (Österrike) den 7 augusti 2017 –
Teresa Coria Garcia m.fl. mot Austrian Airlines AG**

(Mål C-470/17)

(2018/C 022/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Handelsgericht Wien

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Kärande: Teresa Coria Garcia, Marina Velasco Coria, Miriam Coria Garcia

Svarande: Austrian Airlines AG

Målet har, genom domstolens beslut av den 25 oktober 2017, avskrivits från vidare handläggning.

**Överklagande ingett den 19 september 2017 av Ukraina av det beslut som tribunalen (sjätte
avdelningen) meddelade den 19 juli 2017 i mål T-346/14 DEP, Yanukovych mot rådet**

(Mål C-549/17 P)

(2018/C 022/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ukraina (ombud: M. Kostytska, Advocate)

Övriga parter i målet: Viktor Fedorovych Yanukovych, Europeiska unionens råd, Republiken Polen, Europeiska kommissionen

Domstolen (tionde avdelningen) har genom beslut av den 23 november 2017 avvisat överklagandet.

**Överklagande ingett den 19 september 2017 av Ukraina av det beslut som tribunalen (sjätte
avdelningen) meddelade den 19 juli 2017 i mål T-347/14, DEP: Yanukovych mot rådet**

(Mål C-550/17 P)

(2018/C 022/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ukraina (ombud: M. Kostytska, Advocate)

Övriga parter i målet: Olga Stanislavivna Yanukovych, i egenskap av arvtagare till Viktor Viktorovych Yanukovych, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Genom beslut av den 23 november 2017 fann domstolen (tionde avdelningen) att överklagandet skulle avvisas.

**Överklagande ingett den 19 januari 2017 av Ukraina av det beslut som tribunalen (sjätte avdelningen)
meddelade den 19 juli 2017 i mål T-348/14 DEP, Yanukovych mot rådet**

(Mål C-551/17 P)

(2018/C 022/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ukraina (ombud: M. Kostytska, Advocate)

Övriga parter i målet: Oleksandr Viktorovych Yanukovych, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Domstolen (tionde avdelningen) har genom beslut av den 23 november 2017 avvisat överklagandet.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshofs (Österrike) den 2 oktober
2017 – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl**

(Mål C-577/17)

(2018/C 022/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Ytterligare deltagare i målet: Clinton Osas Alake alias Klenti Solim, Cynthia Nomamidobo och minderårige Prince Nomamidobo

Tolkningsfrågor

1. Kan den anmodade – och enligt kriterierna i kapitel III i Dublin III-förordningen⁽¹⁾ ansvariga – medlemsstaten fortfarande med verkan godta en framställan om återtagande enligt artikel 23.1 i Dublin III-förordningen om den svarsfrist som fastställts i artikel 25.1 i Dublin III-förordningen redan har löpt ut och den anmodade medlemsstaten tidigare redan har avslagit framställan om återtagande inom föreskriven frist samt dessutom har avslagit en ansökan om en ny prövning som grundas på artikel 5.2 i genomförandeförordningen⁽²⁾ inom föreskriven frist?

Om den första frågan ska besvaras nekande:

Är den anmodande medlemsstaten, i vilken den nya ansökan har lämnats in, på grund av att den medlemsstat som är ansvarig enligt kriterierna i kapitel III i Dublin III-förordningen har avslagit framställan om återtagande inom föreskriven tid, skyldig att pröva denna ansökan för att säkerställa att ansökan prövas av en medlemsstat enligt artikel 3.1 i Dublin III-förordningen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 2013, s. 31).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 av den 2 september 2003 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 343/2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat (EUT L 222, 2003, s. 3).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien) den 10 oktober 2017 – Prenatal S.A. mot Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (T.E.A.R.C.)

(Mål C-589/17)

(2018/C 022/28)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Prenatal S.A.

Motpart: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (T.E.A.R.C.)

Tolkningsfrågor

- 1) Är kommissionens beslut C(2008) 6317 final av den 3 november 2008 om fastställelse av att det fanns fog för att i efterhand uppbära importtull och att det saknades fog för att efterge denna tull i ett enskilt fall, angående import av textilprodukter som deklarerats ha sitt ursprung i Jamaica (ärende REM 03/07), oförenligt med unionsrätten, särskilt artiklarna 220.2 b och 239 i gemenskapens tullkodex?
- 2) När kommissionen, till följd av en ansökan om eftergift, meddelar beslutet att de faktiska och rättsliga omständigheterna i ärendet är jämförbara med de som förekommer i ett tidigare ärende och som redan avgjorts av kommissionen eller beslutet att det finns ett jämförbart ärende under handläggning, ska då vart och ett av dessa beslut betraktas som en rättslig handling som är bindande för myndigheterna i den medlemsstat där eftergift begärs med den följd att det kan överklagas av den person som ansöker om eftergift (artikel 239 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen)⁽¹⁾ eller om att tull inte ska uppbäras (artikel 220.2 b i nämnda gemenskapens tullkodex)?
- 3) För det fall kommissionens beslut inte ska anses ha bindande rättslig verkan, ankommer det då på de nationella myndigheterna att bedöma om det i det föreliggande fallet finns sådana jämförbara faktiska och rättsliga omständigheter?
- 4) Om svaret är jakande, och för det fall det gjorts en sådan analys och slutsatsen dragits att det inte finns sådana omständigheter, ska då artikel 905.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽²⁾ tillämpas med den följd att kommissionen ska fatta ett beslut med rättslig verkan som är bindande för de nationella myndigheterna?

⁽¹⁾ EGT L 302, 1992, s. 1, svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 253, 1993, s. 1, svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 16 oktober 2017 – Belgisch Syndicaat van Chiropraxie m.fl.

(Mål C-597/17)

(2018/C 022/29)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Grondwettelijk Hof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Belgisch Syndicaat van Chiropraxie, Bart Vandendries, Belgische Unie van Osteopaten m.fl., Plast.Surg. m.fl., Belgian Society for Private Clinics m.fl.

Motpart: Ministerraad

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 132.1 c i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om systemet för mervärdesskatt tolkas så, att det undantag som avses i den bestämmelsen, både vad gäller konventionella och icke-konventionella behandlingsmetoder, är förbehållet medicinska eller paramedicinska yrkesutövare som omfattas av den nationella lagstiftningen för vårdyrken och som uppfyller kraven i nämnda nationella lagstiftning, och att personer som inte uppfyller dessa krav, utan är anslutna till en yrkesorganisation för kiropraktiker och osteopater och uppfyller de krav som denna organisation har uppställt, inte omfattas av undantaget?
- 2) Ska artiklarna 132.1 b, c och e, 134 och 98 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om systemet för mervärdesskatt, jämförda med punkterna 3 och 4 i bilaga III till det direktivet, bland annat mot bakgrund av principen om skatteneutralitet, tolkas så,
 - a) att de utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken en reducerad mervärdesskattesats ska tillämpas på läkemedel och medicintekniska produkter som lämnas ut med anledning av ingrepp eller behandlingar av terapeutisk karaktär, samtidigt som läkemedel och medicintekniska produkter som lämnas ut med anledning av ingrepp eller behandlingar av rent estetisk karaktär, och som är nära knutna till dessa, omfattas av den normala mervärdesskattesatsen,
 - b) eller att de innebär att båda de ovannämnda fallen får eller ska behandlas lika?
- 3) Är [Grondwettelijk] Hof skyldig att tillfälligt tillmäta de ... bestämmelser som är avsedda att ogiltigförklaras fortsatt verkan, även de bestämmelser som i förekommande fall helt eller delvis ska ogiltigförklaras, om det av svaret på den första och den andra tolkningsfrågan följer att bestämmelserna strider mot unionsrätten, för att ge lagstiftaren möjlighet att bringa bestämmelserna i överensstämmelse med denna rätt?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nederländerna) den 16 oktober 2017 – A-Fonds mot Inspecteur van de Belastingdienst

(Mål C-598/17)

(2018/C 022/30)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A-Fonds

Motpart: Inspecteur van de Belastingdienst

Tolkningsfrågor

- 1) Ska utvidgningen av tillämpningsområdet för en befintlig stödordning till följd av att en beskattningsbar person med framgång åberopat rätten till fri rörlighet för kapital i artikel 56 EG (nu artikel 63 FEUF) uppfattas som en ny stödåtgärd som utgör en ändring av befintligt stöd?

- 2) För det fall den första frågan ska besvaras jakande, utgör då den nationella domstolens utövande av den tillsynsuppgift den tilldelats enligt artikel 108.3 FEUF hinder för att bevilja den beskattningsbara personen en skatteförmån som denne har gjort anspråk på med stöd artikel 56 EG (nu artikel 63 FEUF), eller ska ett planerat domstolsavgörande, i vilket denna förmån kommer att beviljas, anmälas till kommissionen, eller ska den nationella domstolen utföra någon annan handling eller vidta någon annan åtgärd, med tanke på den tillsynsuppgift som den tilldelats enligt artikel 108.3 FEUF?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 18 oktober 2017 – Dirk Harms m.fl. mot Vueling Airlines SA

(Mål C-601/17)

(2018/C 022/31)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Dirk Harms, Ann-Kathrin Harms, Nick-Julius Harms, Tom-Lukas Harms, Lilly-Karlotta Harms, Emma-Matilda Harms, de sista fyra företrädare av sina föräldrar Dirk Harms och Ann-Kathrin Harms

Svarande: Vueling Airlines SA

Tolkningsfråga

Ska begreppet ”återbetalning ... , i enlighet med bestämmelserna i artikel 7.3, av hela inköpspriset för biljetten” i artikel 8.1 a i förordning nr 261/2004 ⁽¹⁾ tolkas så, att därmed avses det belopp som passageraren betalt för den aktuella flygbiljetten, eller det belopp som lufttrafikföretaget faktiskt har erhållit, när ett förmedlingsföretag varit inblandat i bokningsförfarandet och uppburit skillnaden mellan det som passageraren har betalat och det som lufttrafikföretaget har erhållit, utan att informera om detta?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 23 oktober 2017 – PM mot AH

(Mål C-604/17)

(2018/C 022/32)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven kasatsionen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: PM

Motpart: AH

Tolkningsfråga

Tillåter förordning nr 2201/2003⁽¹⁾ att mål om föräldraansvar prövas utan att villkoren i artiklarna 8 och 12 i förordningen är uppfyllda, av en domstol i en medlemsstat som är behörig att pröva mål om äktenskapsskillnad enligt artikel 3 i förordningen, när den nationella lagstiftningen i den medlemsstaten ålägger domstolen att på eget initiativ uttala sig om utövandet av föräldrarättigheter avseende åtgärder om umgänge, underhållsbidrag och användningen av den gemensamma bostaden, samtidigt som den avgör frågan om äktenskapsskillnad?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, 2003, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 20 oktober 2017 – IBA Molecular Italy Srl mot Azienda ULSS n. 3 m.fl.

(Mål C-606/17)

(2018/C 022/33)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: IBA Molecular Italy Srl

Motparter: Azienda ULSS n. 3, Regione Veneto, Ministero della Salute, Ospedale dell'Angelo di Mestre

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattar tillämpningsområdet för de unionsrättsliga bestämmelserna om tilldelning av varu-, byggentreprenad- och tjänstekontrakt, och i synnerhet artiklarna 1 och 2 i direktiv 2004/18/EG⁽¹⁾, även komplexa transaktioner varigenom en upphandlande myndighet har för avsikt att direkt tilldela en viss ekonomisk aktör en öronmärkt finansiering som uteslutande är avsedd för framställning av produkter vilka vederlagsfritt ska levereras, utan att ett ytterligare upphandlingsförfarande genomförs, till olika myndigheter som inte ska betala något vederlag till ovannämnda leverantör? Utgör nämnda unionsrättsliga bestämmelser till följd av detta hinder för nationella bestämmelser som tillåter direkt tilldelning av en öronmärkt finansiering som uteslutande är avsedd för framställning av produkter vilka ska levereras, utan att ett ytterligare upphandlingsförfarande genomförs, till olika myndigheter som inte ska betala något vederlag till ovannämnda leverantör?
- 2) Utgör de unionsrättsliga bestämmelserna om tilldelning av varu-, byggentreprenad- och tjänstekontrakt, i synnerhet artiklarna 1 och 2 i direktiv 2004/18/EG, samt artiklarna 49, 56, 105 och följande artiklar i fördraget om Europeiska unionen, hinder för nationella bestämmelser enligt vilka privata "klassificerade" sjukhus likställs med offentliga sjukhus – på så sätt att ifrågavarande sjukhus inkluderas i systemet för planering av offentlig nationell hälso- och sjukvård enligt särskilda avtal som skiljer sig från allmänna ackrediteringsavtal med andra privata aktörer som ingår i systemet för tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster – även om kraven för erkännande av deras ställning som offentligrättsliga organ och villkoren för direkt tilldelning i överensstämelse med in house-tilldelningssystemet inte är uppfyllda, vilket medför att de undantas från de nationella och unionsrättsliga bestämmelserna om offentliga kontrakt, även om nämnda aktörer får i uppgift att vederlagsfritt framställa och leverera särskilda produkter som är nödvändiga för att bedriva hälso- och sjukvårdsverksamhet till offentliga hälso- och sjukvårdsinrättningar samtidigt som de erhåller en offentlig finansiering som behövs för att genomföra ifrågavarande leveranser?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte dei Conti (Italien) den 24 oktober 2017 –
Federazione Italiana Golf (FIG) mot Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia
e delle Finanze**

(Mål C-612/17)

(2018/C 022/34)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte dei Conti

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Federazione Italiana Golf (FIG)

Motparter: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Tolkningsfrågor

- 1) Ska begreppet "offentlig intervention i form av allmänna föreskrifter som gäller för alla enheter som bedriver en viss verksamhet" i punkt 20.15 i förordning (EU) nr 549/2013 ⁽¹⁾ (ENS 2010) tolkas i en vidare bemärkelse så, att det även omfattar dels befogenhet att bestämma idrottslig inriktning (den så kallade mjuka lagstiftningen), dels lagstadgad befogenhet att tillerkänna ställning som juridisk enhet och rätt att bedriva idrottsverksamhet, varvid dessa befogenheter i allmänhet kan hänföras till samtliga italienska nationella idrottsförbund?
- 2) Ska den allmänna indikatorn på kontroll enligt punkt 20.15 i förordning (EU) nr 549/2013 (ENS 2010) ("möjligheten att bestämma policy eller strategisk inriktning för en institutionell enhet") uppfattas enligt sin materiella innebörd som möjligheten att styra, reglera och villkora driftverksamheten hos en icke-vinstdrivande organisation, eller kan den tolkas i icke-teknisk mening så, att den även omfattar andra externa tillsynsbefogenheter utöver de som definieras av de specifika indikatorerna på kontroll enligt punkt 20.15 a–e (som till exempel befogenhet att godkänna räkenskaper, tillsätta revisorer, godkänna stadga och vissa typer av föreskrifter, bestämma idrottslig inriktning eller tillerkänna rätt att bedriva idrottsverksamhet)?
- 3) Är det mot bakgrund av punkt 20.15 jämförd med punkterna 4.125 och 4.126 i förordning (EU) nr 549/2013 (ENS 2010) möjligt att i samband med fastställande av huruvida offentligt bestämmande inflytande föreligger ta hänsyn till medlemsavgifter som en finansieringskälla och beakta att höga medlemsavgifter i kombination med övriga andra egna intäkter – med hänsyn till de särskilda dragen hos den konkreta situationen – kan peka på att den icke-vinstdrivande organisationen har betydande självbestämmanderätt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen Text av betydelse för EES (EUT L 174, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte dei Conti (Italien) den 24 oktober 2017 –
Federazione Italiana Sport Equestri (FISE) mot Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT**

(Mål C-613/17)

(2018/C 022/35)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte dei Conti

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Federazione Italiana Sport Equestri (FISE)

Motpart: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT

Tolkningsfrågor

- 1) Ska begreppet "offentlig intervention i form av allmänna föreskrifter som gäller för alla enheter som bedriver en viss verksamhet" i punkt 20.15 i förordning (EU) nr 549/2013 ⁽¹⁾ (ENS 2010) tolkas i en vidare bemärkelse så, att det även omfattar dels befogenhet att bestämma idrottslig inriktning (den så kallade mjuka lagstiftningen), dels lagstadgad befogenhet att tillerkänna ställning som juridisk enhet och rätt att bedriva idrottsverksamhet, varvid dessa befogenheter i allmänhet kan hänföras till samtliga italienska nationella idrottsförbund?
- 2) Ska den allmänna indikatorn på kontroll enligt punkt 20.15 i förordning (EU) nr 549/2013 (ENS 2010) ("möjligheten att bestämma policy eller strategisk inriktning för en institutionell enhet") uppfattas enligt sin materiella innebörd som möjligheten att styra, reglera och villkora driftverksamheten hos en icke-vinstdrivande organisation, eller kan den tolkas i icke-teknisk mening så, att den även omfattar andra externa tillsynsbefogenheter utöver de som definieras av de specifika indikatorerna på kontroll enligt punkt 20.15 a–e (som till exempel befogenhet att godkänna räkenskaper, tillsätta revisorer, godkänna stadga och vissa typer av föreskrifter, bestämma idrottslig inriktning eller tillerkänna rätt att bedriva idrottsverksamhet)?
- 3) Är det mot bakgrund av punkt 20.15 jämförd med punkterna 4.125 och 4.126 i förordning (EU) nr 549/2013 (ENS 2010) möjligt att i samband med fastställande av huruvida offentligt bestämmande inflytande föreligger ta hänsyn till medlemsavgifter som en finansieringskälla och beakta att höga medlemsavgifter i kombination med övriga andra egna intäkter – med hänsyn till de särskilda dragen hos den konkreta situationen – kan peka på att den icke-vinstdrivande organisationen har betydande självbestämmanderätt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen Text av betydelse för EES (EUT L 174, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal correctionnel de Foix (Frankrike) den 26 oktober 2017 – Procureur de la République mot Mathieu Blaise m.fl.

(Mål C-616/17)

(2018/C 022/36)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal correctionnel de Foix

Parter i målet vid den nationella domstolen

Åklagare: Procureur de la République

Tilltalade: Mathieu Blaise, Sabrina Dauzet, Alain Feliu, Marie Foray, Sylvestre Ganter, Dominique Masset, Ambroise Monsarrat, Sandrine Muscat, Jean-Charles Sutra, Blanche Yon, Kevin Leo-Pol Fred Perrin, Germain Yves Dedieu, Olivier Godard, Kevin Pao Donovan Schachner, Laura Dominique Chantal Escande, Nicolas Benoit Rey, Eric Malek Benromdan, Olivier Eric Labrunie, Simon Joseph Jeremie Boucard, Alexis Ganter, Pierre André Garcia

Övrig part: Espace Émeraude

Giltighetsfrågor

- 1) Är Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG ⁽¹⁾ förenlig med försiktighetsprincipen när den inte definierar exakt vad ett verksamt ämne är och därigenom låter tillståndssökanden välja vad den kallar verksamt ämne i sin produkt och ger tillståndssökanden möjlighet att låta ansökningsdokumentationen avse ett enda ämne trots att den saluförda slutprodukten innehåller flera ämnen?

- 2) Säkerställs iakttagandet av försiktighetsprincipen och opartiskheten vid beviljandet av försäljningstillstånd när de tester, analyser och bedömningar, som är nödvändiga för handläggningen av ärendena, endast utförs av tillståndssökande, som kan vara partiska i sina redogörelser, och utan någon oberoende motanalys och utan att rapporter avseende tillståndsansökningar offentliggörs med hänvisning till skyddet för företagshemligheter?
- 3) Är den europeiska förordningen förenlig med försiktighetsprincipen när den inte tar någon hänsyn till att det kan finnas flera verksamma ämnen eller till deras kumulerade användning, i synnerhet när förordningen inte föreskriver någon specifik komplett analys på europeisk nivå av kumuleringen av verksamma ämnen i en och samma produkt?
- 4) Är den europeiska förordningen förenlig med försiktighetsprincipen när den i kapitlen 3 och 4 undantar bekämpningsmedel, i den kommersiella sammansättning som de har släppts ut på marknaden och i den sammansättning som konsumenter och miljö exponeras för medlen, från toxicitetanalyser (genotoxicitet, cancerogenicitetsundersökning, undersökning av endokrinstörande egenskaper med mera), och endast uppställer krav på summariska tester som alltid utförs av tillståndssökanden själv?

⁽¹⁾ EUT L 309, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance de Limoges (Frankrike) den 30 oktober 2017 – BNP Paribas Personal Finance SA, som har trätt istället för bolaget Solfea, mot Roger Ducloux och Josée Ducloux, född Lecay

(Mål C-618/17)

(2018/C 022/37)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal d'instance de Limoges

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: BNP Paribas Personal Finance SA som har trätt istället för bolaget Solfea

Motpart: Roger Ducloux och Josée Ducloux, född Lecay

Tolkningsfråga

Om den effektiva årliga räntan för ett konsumentlån uppgår till 5,97377 procent, är det då enligt regeln i direktiv 98/7/EG av den 16 februari 1998 ⁽¹⁾ och direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 ⁽²⁾ – som enligt den franska språkversionen har följande lydelse: "*Le résultat du calcul est exprimé avec une exactitude d'au moins une décimale. Si le chiffre de la décimale suivante est supérieur ou égal à 5, le chiffre de la première décimale sera augmenté de 1*" [på svenska: "Resultatet av beräkningen ska uttryckas med åtminstone en decimal exakthet. Om siffran i den följande decimalen är större än eller lika med 5, ska siffran i den första decimalen höjas med ett."] – möjligt att anse att en angiven effektiv årlig ränta på 5,95 procent är exakt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/7/EG av den 16 februari 1998 om ändring av direktiv 87/102/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter (EGT 1998, L 101, s. 17).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT 2008, L 133, s. 66).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 3 november 2017 –
Ministerio de Defensa mot Ana de Diego Porras**

(Mål C-619/17)

(2018/C 022/38)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministerio de Defensa

Övrig part i målet: Ana de Diego Porras

Tolkningsfrågor

- 1) Ska klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som återfinns i bilagan till rådets direktiv 1999/70,⁽¹⁾ tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning i vilken det saknas bestämmelser om att ersättning ska betalas vid avslutande av ett så kallat avtal om *interinidad* (vikariatsanställning) – som ingåtts för att ersätta en arbetstagare med rätt att återgå i tjänst – på grund av att den arbetstagare som ersatts ska återgå i tjänst, men i vilken det däremot föreskrivs att sådan ersättning ska betalas ut när anställningen avslutas på grund av andra lagstadgade skäl?
- 2) Om den första frågan ska bevaras nekande, ska då en åtgärd som den som vidtagits av den spanska lagstiftaren och som innebär att en ersättning motsvarande 12 dagars lön per anställningsår ska betalas ut till arbetstagaren när en tidsbegränsad anställning upphör, även i fall där det endast funnits ett enda avtal för den tidsbegränsade anställningen, anses omfattas av tillämpningsområdet för klausul 5 i ramavtalet?
- 3) Om den andra frågan ska bevaras jakande, ska då en bestämmelse i lag som innebär att visstidsanställda har rätt till ersättning motsvarande 12 dagars lön per anställningsår vid anställningens upphörande, men att ingen ersättning ska betalas ut till visstidsanställda med vikariatsanställning, vilken varit avsedd att ersätta en arbetstagare med rätt att återgå i tjänst, anses strida mot klausul 5 i ramavtalet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFF, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Székesfehérvári Törvényszék (Ungern) den
2 november 2017 – Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe mot Fővárosi Törvényszék**

(Mål C-620/17)

(2018/C 022/39)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Székesfehérvári Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Svarande: Fővárosi Törvényszék

Tolkningsfrågor

- 1) "Ska unionsrättens grundprinciper och bestämmelser (i synnerhet artikel 4.3 FEU och kravet på enhetlig tolkning), såsom de har tolkats av Europeiska unionens domstol, särskilt i domen i målet Köbler, tolkas så, att skadeståndsansvaret för en domstol i en medlemsstat som avgör ett mål i sista instans genom en dom som åsidosätter unionsrätten, endast får grunda sig på den nationella rätten eller på de kriterier som fastställts i den nationella rätten? Om frågan ska besvaras nekande, ska unionsrättens grundprinciper och bestämmelser, särskilt de tre kriterier som av Europeiska unionens domstol angav i domen Köbler för att slå fast "statens" skadeståndsansvar, tolkas så, att frågan huruvida villkoren för medlemsstatens skadeståndsansvar på grund av att domstolarna i den staten har åsidosatt unionsrätten är uppfyllda, ska prövas på grundval av den nationella rätten?
- 2) Ska unionsrättens grundprinciper och bestämmelser (i synnerhet artikel 4.3 FEU och kravet på ett effektivt rättsskydd), särskilt i EU-domstolens domar rörande medlemsstaternas skadeståndsansvar i målen Francovich, Brasserie du pêcheur och Köbler, tolkas så, att rättskraften hos domar som åsidosätter unionsrätten och som har meddelats av domstolar i medlemsstaten vilka avgör mål i sista instans utesluter medlemsstatens skadeståndsansvar?
- 3) Mot bakgrund av direktiv 89/665/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 2007/66/EG,⁽¹⁾ och av direktiv 92/13/EEG, är förfarandet för prövning av offentlig upphandling avseende offentliga kontrakt vars värde överstiger de gemenskapsrättsliga tröskelvärdena och domstolsprövningen av ett myndighetsbeslut som meddelats i ett sådant förfarande relevanta för unionsrätten? Om frågan ska besvaras jakande, är unionsrätten och EU-domstolens praxis (bland annat domarna i målen Kühne & Heitz, Kapferer och i synnerhet Impresa Pizzarotti) relevanta med avseende på det behov av att en begäran om ändring godtas, som extraordinärt rättsmedel, som följer av den nationella rätten med avseende på domstolsprövningen av det myndighetsbeslut som fattats i samband med nämnda förfarande för prövning av offentlig upphandling?
- 4) Ska direktiven om förfarandet för prövning av offentlig upphandling (det vill säga direktiv 89/665/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 2007/66/EG, och direktiv 92/13/EEG) tolkas så, att det är förenligt med dessa direktiv att nationella bestämmelser antas enligt vilka de nationella domstolar som prövar det nationella målet får avstå från att beakta en omständighet som ska prövas enligt en dom av EU-domstolen (vilken meddelats i ett mål om förhandsavgörande om ett förfarande för prövning av offentlig upphandling), en omständighet som inte heller beaktas av de nationella domstolar som avgör ett mål som anhängiggjorts till följd av ett överklagande av det avgörande som meddelats i det nationella målet?
- 5) Ska rådets direktiv 89/665 av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten, i synnerhet artikel 1.1 och 1.3, och rådets direktiv 92/13/EEG av den [25] februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna, i synnerhet artiklarna 1 och 2 – särskilt mot bakgrund av domstolens domar i målen Willy Kempter, Pannon GSM och VB Pénzügyi Lízing, samt Kühne & Heitz, Kapferer e Impresa Pizzarotti – tolkas så, att det är förenligt med dessa direktiv, kravet på ett effektivt rättsskydd och principerna om likvärdighet och effektivitet, att anta eller tillämpa en nationell lagstiftning, enligt vilken den domstol som prövar talan får avvisa den på grund av att den inte väckts i tid och den domstol som sedan prövar överklagandet inte anser att en begäran om ändring kan godtas, trots att EU-domstolen i en dom som meddelats i ett förfarande om förhandsavgörande innan domen i andra instans meddelades angav hur de unionsrättsliga bestämmelserna ska tolkas?
- 6) Om en begäran om ändring ska godtas på grundval av den nationella rätten för att återupprätta konstitutionaliteten, enligt ett nytt avgörande från författningsdomstolen, borde inte begäran om ändring godtas enligt principen om likvärdighet och den princip som slogs fast i domen Transportes Urbanos, i det fallet att en dom från EU-domstolen inte har kunnat beaktas i det nationella målet på grund av bestämmelserna om processuella frister i den nationella rätten?

- 7) Ska rådets direktiv 89/665 av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten, i synnerhet artikel 1.1 och 1.3, och rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna, i synnerhet artiklarna 1 och 2, mot bakgrund av domstolens dom i mål C-2/06, Willy Kempter, enligt vilken en enskild inte särskilt behöver åberopa domstolens praxis, tolkas så, att ett förfarande för prövning av offentlig upphandling som regleras i de ovannämnda direktiven endast får inledas genom en begäran om prövning som innehåller en uttrycklig beskrivning av den åberopade överträdelsen rörande offentlig upphandling och dessutom tydligt anger vilken bestämmelse rörande offentlig upphandling som har åsidosatts – en konkret artikel och punkt –, vilket innebär att endast de överträdelser som klaganden har angett genom hänvisning till den bestämmelse rörande offentlig upphandling som har åsidosatts – en konkret artikel och punkt – får prövas vid förfarandet för prövning av offentlig upphandling, medan det i andra förvaltningsförfaranden och civilrättsliga förfaranden är tillräckligt att den enskilde anger vilka omständigheter och bevis som ligger till grund för begäran om prövning, och myndigheten eller domstolen prövar denna begäran på grundval av dess innehåll?
- 8) Ska kravet på ett tillräckligt klart åsidosättande som slogs fast i domarna Köbler och Traghetti tolkas så, att något sådant åsidosättande inte föreligger när den domstol som prövar talan i sista instans, i direkt strid med fast praxis vid Europeiska unionens domstol som det noga hänvisats till – vilken dessutom bygger på olika rättsutlåtanden – avslår ett yrkande om att ett förhandsavgörande ska begäras rörande behovet av att godta en begäran om ändring, på den orimliga grunden att unionsrätten – i det här fallet särskilt direktiven 89/665/EEG och 92/13/EEG – inte innehåller några bestämmelser som reglerar ändring, trots att det noga hänvisats till relevant praxis vid Europeiska unionens domstol, däribland domen Impresa Pizzarotti, i vilken domstolen just slog fast behovet av ändring i samband med offentliga upphandlingsförfaranden? Mot bakgrund av EU-domstolens dom i mål C-283/81, CILFIT, hur noga måste den nationella domstolen motivera att inte godtar en begäran om ändring och därmed gör avsteg från domstolens etablerade bindande tolkning?
- 9) Ska principerna om ett effektivt domstolsskydd och om likvärdighet i artiklarna 19 FEU och 4.3 FEU, etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster i artikel 49 FEUF samt rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader och direktiven 89/665/EEG, 92/13/EEG och 207/66EG tolkas så, att de [inte utgör hinder för] att de behöriga myndigheterna och domstolarna, med uppenbart åsidosättande av de tillämpliga unionsbestämmelserna, gång på gång ogillar de överklaganden som klaganden har framställt på grund av att vederbörande förhindrats att delta i ett offentligt upphandlingsförfarande, för vilka det är nödvändigt att i förekommande fall upprätta flera handlingar som kräver avsevärda investeringar i tid och pengar eller medverkan vid förhandlingar, och den relevanta lagstiftningen berövar klaganden möjligheten att yrka ersättning vid domstolen för den skada som vederbörande lidit till följd av rättsstridiga åtgärder, även om det finns en teoretisk möjlighet att slå fast ett skadeståndsansvar på grund av skada som uppstått vid utövandet av dömande verksamhet?
- 10) Ska de principer som slogs fast i domarna Köbler, Traghetti och Saint Giorgio tolkas så, att ersättning inte kan utgå för skada som orsakats på grund av att den domstol i medlemsstaten som avgör mål i högsta instans, i strid med fast praxis vid EU-domstolen, inte har godtagit den begäran om ändring som framställts i rätt tid av den enskilde, inom ramen för vilken denne skulle ha kunnat yrka ersättning för de kostnader som vederbörande åsamkats?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007 om ändring av rådets direktiv 89/665/EEG och 92/13/EEG vad gäller effektivare förfaranden för prövning av offentlig upphandling (EUT L 335, 2007, s. 31).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 3 november 2017 – Gyula Kiss mot CIB Bank Zrt. m.fl.

(Mål C-621/17)

(2018/C 022/40)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Kúria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Gyula Kiss

Svarande: CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

Tolkningsfrågor

- 1) Ska kravet i artiklarna 4.2 och 5 i rådets direktiv 93/13/EEG ⁽¹⁾ av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (nedan kallat direktivet) att avtalsvillkor ska vara klart och begripligt formulerade tolkas på så sätt att ett avtalsvillkor i ett konsumentavtal om lån som inte har förhandlats fram individuellt och där det noga anges vilka kostnader, provisioner och avgifter (nedan tillsammans kallade avgifter) som konsumenten ska stå för, hur de ska beräknas och vid vilken tidpunkt de ska betalas, men där det däremot inte anges vilka konkreta tjänster dessa avgifter avser, uppfyller detta krav, eller ska kravet tolkas på så sätt att det i avtalet även ska anges vilka konkreta tjänster avgifterna gäller? I det sistnämnda fallet, räcker det att innehållet i den tillhandahållna tjänsten kan utläsas från avgiftens beteckning?
- 2) Ska artikel 3.1 i direktivet tolkas på så sätt att det avtalsvillkor om avgifter som tillämpats i det nu aktuella målet – där det inte är möjligt att på grundval av avtalet tydligt identifiera vilka tjänster som ska tillhandahållas i utbyte mot dessa avgifter – i strid med kravet på god sed medför en betydande obalans i parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet till nackdel för konsumenten?

⁽¹⁾ (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Investigatory Powers Tribunal – London (Förenade kungariket) den 31 oktober 2017 – Privacy International mot Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs m.fl.

(Mål C-623/17)

(2018/C 022/41)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Investigatory Powers Tribunal – London

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Privacy International

Svarande: Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service Srl, Secret Intelligence Service

Tolkningsfrågor

Nedanstående frågor ställs mot bakgrund av följande omständigheter:

- a. [Säkerhets- och underrättelseorganens] ⁽¹⁾ möjligheter att använda [mycket stora mängder uppgifter om kommunikation (mängddata)] ⁽²⁾ som lämnas ut till dem är nödvändiga för skyddet av Förenade kungarikets nationella säkerhet, vilket omfattar verksamhet inom kontraterrorism, kontraspionage och ickespridning av kärnvapen.
 - b. Ett centralt inslag i säkerhets- och underrättelseorganens användning av mängddata är att upptäcka tidigare okända hot mot nationell säkerhet genom olika tekniker för icke-riktad massinsamling av uppgifter, vilka är beroende av att mängddata samlas på ett och samma ställe. Den huvudsakliga nyttan med nämnda tekniker består i att de gör det möjligt att snabbt kunna identifiera och nå ökad förståelse om spaningsobjekt samt i att de ger en grund för åtgärder vid ett omedelbart hot.
 - c. En tillhandahållare av ett elektroniskt kommunikationsnät är inte därefter skyldig att lagra mängddata (längre än den tid som följer av deras ordinarie verksamhetskrav), vilka lagras enbart av staten (säkerhets- och underrättelseorganen).
 - d. Den nationella domstolen har funnit (med vissa reservationer) att de garantier som omgärdar säkerhets- och underrättelseorganens användning av mängddata är förenliga med kraven i Europakonventionen. ⁽³⁾
 - e. Den nationella domstolen har funnit att åläggandet av de krav som anges i punkterna 119–125 i domen *Tele2 Sverige och Watson m.fl.*, C-203/15 och C-698/15 ... (nedan kallade kraven som följer av *Tele2*-domen), om de var tillämpliga, skulle ominstegöra de åtgärder som säkerhets- och underrättelseorganen vidtagit för att skydda nationell säkerhet, och därigenom äventyra Förenade kungarikets nationella säkerhet.
1. Med beaktande av artikel 4 FEU och artikel 1.3 i direktiv 2002/58/EG ⁽⁴⁾ om integritet och elektronisk kommunikation, ska ett krav i anvisningar som en minister lämnar till en tillhandahållare av ett elektroniskt kommunikationsnät och som innebär att tillhandahållaren måste lämna ut mängddata till en medlemsstats säkerhets- och underrättelseorgan anses omfattas av tillämpningsområdet för unionsrätten och [direktiv 2002/58]?
 2. Om fråga 1 ska besvaras jakande, är något av kraven som följer av *Tele2*-domen – eller några andra krav utöver de som följer av Europakonventionen – tillämpliga på sådana anvisningar som lämnas av en minister? Om så är fallet, hur och i vilken mån är då dessa krav tillämpliga, med beaktande av att det är absolut nödvändigt för säkerhets- och underrättelseorganen att använda inhämtning av mängddata och tekniker för automatiserad behandling för att skydda den nationella säkerheten och med beaktande av den utsträckning i vilken åläggandet av sådana krav allvarligt kan inskränka nyss nämnda möjligheter för dessa organ, om de i övrigt är förenliga med Europakonventionen?

⁽¹⁾ Så kallade SIAs (Security and Intelligence Agencies).

⁽²⁾ Så kallade BCD (Bulk Communications Data).

⁽³⁾ Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 2002, s. 37).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Općinski sud u Rijeci (Kroatien) den 9 november 2017 – Anica Milivojević mot Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Mål C-630/17)

(2018/C 022/42)

Rättegångsspråk: kroatiska

Hänskjutande domstol

Općinski Sud u Rijeci

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Anica Milivojević

Svarande: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 56 och 63 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att de utgör hinder för bestämmelserna i Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (lag om ogiltighet av låneavtal med internationella inslag som ingåtts i Republiken Kroatien med en icke auktoriserad borgenär, *Narodne novine* nr 72/2017), i synnerhet bestämmelserna i artikel 10 i nämnda lag, i vilka det föreskrivs att låneavtal och andra rättsakter som följer av det låneavtal som ingåtts mellan en gäldenär (i den mening som avses i artiklarna 1 och 2 första strecksatsen i nämnda lag) och en icke auktoriserad borgenär (i den mening som avses i artikel 2 andra strecksatsen i samma lag), eller som grundar sig på detta avtal, är ogiltiga, även om de har ingåtts innan nämnda lag trädde i kraft och från och med den tidpunkt då avtalet ingicks med den följd att var och en av de avtalsslutande parterna är skyldiga att till den andra avtalsparten återgälda allt som mottagits på grundval av det ogiltiga avtalet och att, när detta inte är möjligt eller när det som mottagits är av sådan art att det inte kan återgäldas, vederbörlig ekonomisk ersättning ska utges i enlighet med de priser som gällde vid tidpunkten för det rättsliga avgörandet?
- 2) Ska Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2013 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (omarbetning), i synnerhet artiklarna 4.1 och 25 däri tolkas så, att den utgör hinder för bestämmelserna i artikel 8.1 och 8.2 i Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (*Narodne novine* n.º 72/2017), i vilken det föreskrivs att, i tvister angående låneavtal med internationella inslag i den mening som avses i nämnda lag, gäldenären kan väcka talan mot den icke auktoriserade borgenären i den stat där denne har sin hemvist, eller, oberoende av var denne har sin hemvist, vid domstolarna i den stat där gäldenären har sin hemvist eller sitt säte, medan den icke auktoriserade borgenären enligt nämnda lag endast kan väcka talan mot gäldenären vid domstolarna i den stat där gäldenären har sin hemvist eller sitt säte?
- 3) Rör det sig om ett avtal som ingåtts av en konsument i den mening som avses i artikel 17.1 i förordning nr 1215/2012 och i unionens övriga lagstiftning, när låntagaren är en fysisk person som har ingått ett låneavtal för att investera i semesterlägenheter med målsättningen att, som sin verksamhet, erbjuda privat kost och logi till turister?
- 4) Ska artikel 24.1 i förordning nr 1215/2012 tolkas så, att de nationella domstolarna i Republiken Kroatien är behöriga att pröva en talan om fastställelse av ogiltigheten av ett låneavtal och tillhörande garantiutfästelse jämte avförande av den inteckning som registrerats i fastighetsregistret, när nämnda inteckning i gäldenärens egendom, belägen i Republiken Kroatien, ställts som säkerhet för uppfyllandet att skyldigheterna enligt låneavtalet?

Talan väckt den 5 december 2017 – Europeiska kommissionen mot Irland

(Mål C-678/17)

(2018/C 022/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P.J. Loewenthal och A. Bouchagiar)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 3 i kommissionens beslut (EU) 2017/1283 av den 30 augusti 2016 om statligt stöd SA.38373 (2014/C)(f.d. 2014/NN)(f.d. 2014/CP) som Irland genomfört till förmån för Apple ... ⁽¹⁾ samt enligt artikel 108.2 FEUF, genom att inte inom den föreskrivna fristen vidta samtliga nödvändiga åtgärder för att återkräva från Apple Sales International och Apple Operations Europe det statliga stöd som har förklarats olagligt och oförenligt med den inre marknaden enligt artikel 1 i nämnda beslut från kommissionen, och
- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt Europeiska kommissionens beslut av den 30 augusti 2016 i ärende SA.38373 skulle Irland inom fyra månader ha återkrävt det olagliga och oförenliga statliga stöd som beviljats Apple Sales International ("ASI") och Apple Operations Europe "AOE"). Stödet bestämdes utifrån två skattebeslut som utfärdades av Irland till förmån för ASI och AOE den 29 januari 1991 och 23 maj 2007, vilket gjorde det möjligt för företagen att fastställa sin årliga bolagsskatt i Irland fram till 2014.

Irland återkrävde inte det statliga stödet inom fyra månader efter att ha delgivits kommissionens beslut, som det är skyldigt att göra. Irland har vidare fortfarande inte vidtagit samtliga nödvändiga åtgärder för att verkställa kommissionens beslut.

⁽¹⁾ EUT 2017, L 187, s. 1.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 30 november 2017 – Red Bull mot EUIPO – Optimum Mark (kombination av färgerna blått och silver)

(Förenade målen T-101/15 och T-102/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-varumärke som utgörs av en kombination av färgerna blått och silver — Absolut registreringshinder — Tillräckligt klar och precis grafisk återgivning — Krav på en systematisk sammansättning som förenar färgerna på ett förutbestämt och varaktigt sätt — Berättigade förväntningar — Artikel 4 och artikel 7.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 4 och artikel 7.1 a i förordning (EU) 2017/1001)

(2018/C 022/44)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Österrike) (ombud: advokaten A. Renck)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Part som har intervenerat till stöd för klaganden: Marques (Leicester, Förenade kungariket) (ombud: inledningsvis R. Mallinson och F. Delord, därefter R. Mallinson, solicitors)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Optimum Mark sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ombud: advokaterna R. Skubisz, M. Mazurek, J. Dudzik och E. Jaroszyńska-Kozłowska)

Saken

Angående överklaganden av två beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 2 december 2014 (ärende R 2037/2013-1 respektive ärende R 2036/2013-1) om två ogiltighetsförfaranden mellan Optimum Mark och Red Bull.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Red Bull GmbH ska bära sina rättegångskostnader, inbegripet de kostnader som Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och Optimum Mark sp. z o.o. har haft.
- 3) Marques ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 138, 27.4.2015.

Tribunalens dom av den 28 november 2017 – adp Gauselmann mot EUIPO (Juwel)

(Mål T-31/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Juwel — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 022/45)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Tyskland) (ombud: advokaten P. Koch Moreno)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Schifko och A. Söder)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 16 november 2015 (ärende R 2571/2014-1) angående en ansökan om registrering av ordkännetecknet Juvel som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) *adp Gauselmann GmbH* ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 106, 21.3.2016.

Tribunalens dom av den 28 november 2017 – Polskie Zdroje mot EUIPO (perlage)

(Mål T-239/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om EU-ordmärket perlage — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (numera artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001) — Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning saknas — Artikel 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009 (numera artikel 7.3 i förordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 022/46)

Rättegångsspråk: polska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Polskie Zdroje sp. z o.o. sp.k (Warszawa, Polen) (ombud: advokaten T. Gawrylczyk)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som femte överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 16 mars 2016 (ärende R 1129/2015-5) rörande en ansökan om registrering av ordmärket perlage som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklaganet avslås.
- 2) *Polskie Zdroje sp. z o.o. sp.k.* ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 243, 4.7.2016.

Tribunalens dom av den 28 november 2017 – Steel Invest & Finance (Luxembourg) mot kommissionen

(Mål T-254/16) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Stålsektorn — Stöd som Belgien beviljat till förmån för flera företag i stålsektorn — Beslut i vilket stödet förklaras oförenligt med den inre marknaden och i vilket det förordnas om att stödet ska återkrävas — Motiveringsskyldighet — Begreppet statligt stöd — Fördel — Kriteriet privat investerare)

(2018/C 022/47)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Steel Invest & Finance (Luxembourg) SA (Strassen, Luxemburg) (ombud: advokaten E. van den Broucke)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis É. Gippini Fournier och K. Herrmann, därefter É. Gippini Fournier, V. Bottka och G. Luengo)

Saken

Talan, grundad på artikel 263 FEUF, om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2016/2041 av den 20 januari 2016 om det statliga stödet SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP) som Belgien genomfört till förmån för Duferco (EUT L 314, 2016, s. 22).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Steel Invest & Finance (Luxembourg) SA ska bära sina egna rättegångskostnader.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 251, 11.7.2016.

Tribunalens dom av den 30 november 2017 – FTI Touristik mot EUIPO – Prantner och Giersch (Fl)

(Mål T-475/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invägningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Fl — Äldre EU-figurmärke fly.de — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [numera artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001])

(2018/C 022/48)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: FTI Touristik GmbH (München, Tyskland) (ombud: advokaten A. Parr)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Harald Prantner (Hamburg, Tyskland) och Daniel Giersch (Monaco, Monaco) (ombud: advokaterna S. Eble och Y.-A. Wolff)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 16 juni 2016 (ärende R 480/2015-5), angående ett invändningsförfarande mellan FTI Touristik, å ena sidan, och MM. Prantner och Giersch å andra sidan

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *FTI Touristik GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 383, 17.10.2016.

Tribunalens dom av den 29 november 2017 – Bilde mot parlamentet

(Mål T-633/16) ⁽¹⁾

(Bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter — Ersättning för assistentstöd — Återkrav av felaktigt utbetalda belopp — Generalsekreterarens befogenhet — Electa una via — Rätten till försvar — Bevisbörda — Motiveringsskyldighet — Berättigade förväntningar — Politiska rättigheter — Likabehandling — Maktmissbruk — Ledamöternas oberoende — Sakfel — Proportionalitet)

(2018/C 022/49)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Dominique Bilde (Lagarde, Frankrike) (ombud: advokaten G. Sauveur)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: G. Corstens och S. Seyr)

Saken

Begäran med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av det beslut som parlamentets generalsekreterare meddelade den 23 juni 2016 om att kräva tillbaka 40 320 euro från sökanden, vilket belopp felaktigt betalats ut som assistentstöd, av meddelandet och av åtgärderna för verkställighet av detta beslut vilka finns i skrivelserna från generaldirektören vid Europaparlamentets generaldirektorat för ekonomi av den 30 juni och den 6 juli 2016, och av tillhörande debetnota av den 29 juni 2016, samt en begäran med stöd av artikel 268 FEUF om ersättning för den skada som sökanden anser sig ha lidit bland annat på grund av detta beslut.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Dominique Bilde ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europaparlamentet.*
- 3) *Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 383, 17.10.2016.

Tribunalens dom av den 29 november 2017 – Montel mot parlamentet(Mål T-634/16) ⁽¹⁾

(Bestämmelser för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter — Ersättning för kostnader för assistentstöd till parlamentsledamöter — Återkrav av felaktigt utbetalda belopp — Generalsekreterarens behörighet — Electa una via — Rätten till försvar — Bevisbörda — Motiveringsskyldighet — Berättigade förväntningar — Politiska rättigheter — Likabehandling — Maktmissbruk — Ledamöternas oberoende — Fel i sak — Proportionalitet)

(2018/C 022/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Sophie Montel (Saint-Vit, Frankrike) (ombud: advokaten G. Sauveur)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: G. Corstens och S. Seyr)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer, R. Meyer och A. Jensen)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av det beslut som Europaparlamentets generalsekreterare meddelade den 24 juni 2016 om återkrav av ett belopp på 77 267,42 euro från sökanden som felaktigt har utbetalats såsom ersättning för kostnader för assistentstöd till parlamentsledamöter, av delgivningen och verkställighetsåtgärderna av detta beslut enligt skrivelser från generaldirektörens för parlamentets generaldirektoratet för ekonomi av den 5 och 6 juli 2016, och av den dithörande debetnotan av den 4 juli 2016, samt talan enligt artikel 268 FEUF om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit, särskilt med anledning av nämnda beslut.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av parlamentets generalsekreterare den 24 juni 2016 om återkrav av ett belopp på 77 267,42 euro från Sophie Montel som felaktigt har utbetalats såsom ersättning för kostnader för assistentstöd till parlamentsledamöter och den dithörande debetnotan av den 4 juli 2016, ogiltigförklaras i den mån de avser belopp som har utbetalats under perioden februari till april 2015.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Sophie Montel, Europaparlamentet och Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 383, 17.10.2016.

Tribunalens dom av den 30 november 2017 – Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret mot EUIPO – Nadal Esteban (STYLO & KOTON)(Mål T-687/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-figurmärket STYLO & KOTON — Absolut registreringshinder — Artikel 52.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 59.1 b i förordning (EU) 2017/1001] — Ond tro föreligger inte)

(2018/C 022/51)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turkiet) (ombud: advokaterna J. Güell Serra och E. Stoyanov Edisonov)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Joaquín Nadal Esteban (Alcobendas, Spanien) (ombud: advokaten J. Donoso Romero)

Saken

Överklagande av det beslut som andra överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 14 juni 2016 (ärende R 1779/2015-2) om ett ogiltighetsförfarande mellan Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret och Joaquín Nadal Esteban.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 410, 7.11.2016.

Tribunalens dom av den 30 november 2017 – Hanso Holding mot EUIPO (REAL)

(Mål T-798/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som unionsvarumärke av figurmärket REAL — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Avsaknad av särskiljningsförmåga — Avsaknad av särskiljningsförmåga som förvärvats genom användande — Artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 7.1 b 7.1 c och 7.3 i förordning (EU) 2017/1001])

(2018/C 022/52)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande Hanso Holding AS (Tromsø, Norge) (ombud: advokaten M. Wirtz)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelats av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 2 september 2016 /ärende R2405/2015-2) avseende en ansökan om registrering av figurmärket REAL som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Hanso Holding AS ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 6, 9.1.2017.

Tribunalens dom av den 30 november 2017 – Toontrack Music mot EUIPO (SUPERIOR DRUMMER)**(Mål T-895/16) ⁽¹⁾****(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket SUPERIOR DRUMMER — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och c i förordning (EU) nr 2017/1001)****(2018/C 022/53)****Rättegångsspråk: svenska****Rättegångsdeltagare****Klagande:** Toontrack Music AB (Umeå, Sverige) (ombud: advokaten L.-E. Ström)**Motpart:** Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Palmero Cabezas)**Saken**

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 3 oktober 2016 (ärende R 2438/2015-5) om en ansökan om registrering av ordmärket SUPERIOR DRUMMER som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Toontrack Music AB ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 46, 13.2.2017.)

Tribunalens dom av den 28 november 2017 – Laboratorios Ern mot EUIPO – Sharma (NRIM Life Sciences)**(Mål T-909/16) ⁽¹⁾****(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket NRIM Life Sciences — Äldre nationellt ordmärke RYM — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 2017/2001)****(2018/C 022/54)****Rättegångsspråk: engelska****Rättegångsdeltagare****Klagande:** Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten S. Correa Rodríguez)**Motpart:** Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Bonne)**Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd:** Anil K. Sharma (Hillingdon, Förenade kungariket)**Saken**

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 26 september 2016 (ärende R 2376/2015-5) om ett invändningsförfarande mellan Laboratorios Ern och M. Sharma.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Laboratorios Ern, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 53, 20.2.2017.

Tribunalens dom av den 30 november 2017 – Mackevision Medien Design mot EUIPO (TO CREATE REALITY)

(Mål T-50/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket TO CREATE REALITY — Varumärke som utgörs av en reklamslogan — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 022/55)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Mackevision Medien Design GmbH Stuttgart (Stuttgart, Tyskland) (ombud: advokaterna E. Stolz, U. Stelzenmüller och J. Weiser)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Gaul och S. Hanne)

Saken

Överklagande av det beslut som femte överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 20 december 2016 (ärende R 995/2016–5) om ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet TO CREATE REALITY.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Mackevision Medien Design GmbH Stuttgart ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 104, 3.4.2017.

Tribunalens beslut av den 22 november 2017 – Digital Rights Ireland mot kommissionen

(Mål T-670/16) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Skydd för fysiska personer med avseende på behandlingen av personuppgifter — Överföring av personuppgifter till Förenta staterna — Icke-vinstdrivande företag bildat enligt irländska rätt — Inget skydd för personuppgifter avseende juridiska personer — Registeransvarig — Talan väckt i medlemmars och sympatisörers namn — Talan väckt i allmänhetens intresse — Avvisning)

(2018/C 022/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Digital Rights Ireland Ltd (Bennettsbridge, Irland) (ombud: E. McGarr, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: H. Kranenborg och D. Nardi)

Saken

Talan grundad på artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/1250 av den 12 juli 2016 enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om huruvida ett adekvat skydd säkerställs genom skölden för skydd av privatlivet i EU och Förenta staterna (EUT L 207, 2016, s. 1).

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Det finns inte längre anledning att pröva ansökningarna om intervention från Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Irland, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Amerikas förenta stater, Konungariket Nederländerna, Republiken Frankrike, Business Software Alliance (BSA), Microsoft Corporation, Quadrature du Net, French Data Network, Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs och Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC-Que choisir).*
- 3) *Digital Rights Ireland ska ersätta rättegångskostnaderna, med undantag för de rättegångskostnader som avser interventionsansökningarna.*
- 4) *Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Irland, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Amerikas förenta stater, Konungariket Nederländerna, Republiken Frankrike, Business Software Alliance (BSA), Microsoft Corporation, Quadrature du Net, French Data Network, Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs och Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC-Que choisir) ska bära sina rättegångskostnader i samband med interventionsansökningarna.*

⁽¹⁾ EUT C 410, 7.11.2016.)

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 23 november 2017 – Nexans France och Nexans mot kommissionen

(Mål T-423/17 R)

(Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Elkablar — Avslag på ansökan om konfidentiell behandling av vissa uppgifter i ett beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF konstateras — Ansökan om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2018/C 022/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nexans France (Courbevoie, Frankrike) och Nexans (Courbevoie) (ombud: G. Forwood, A. Rogers, A. Oh och M. Powell, avocats)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: H. van Vliet, G. Meessen och I. Zaloguin)

Saken

Ansökan med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF med yrkande dels om uppskov med verkställighet av kommissionens beslut C(2017) 3051 final av den 2 maj 2017 angående en ansökan om konfidentiell behandling (ärende COMP/AT.39610 – Elkablar), i den mån denna ansökan avslögs med avseende på uppgifter som framkommit till följd av beslag som gjorts hos sökandena och en annan ekonomisk aktör, dels om att kommissionen ska förpliktas avstå från att offentliggöra en version av sitt beslut C(2014) 2139 final av den 2 april 2014 (ärende COMP/AT.39610 – Elkablar) som innehåller dessa uppgifter.

Avgörande

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*

- 2) Beslutet av den 12 juli 2017, *Nexans France och Nexans mot kommissionen* (T-423/17 R), upphävs.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Talan väckt den 7 augusti 2017 – Ruiz Jayo m.fl. mot SRB

(Mål T-526/17)

(2018/C 022/58)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: María Concepción Ruiz Jayo (Madrid, Spanien) och 3499 andra sökande (ombud: advokaterna S. Rodríguez Bajón, F. Cremades García och M. Ruiz Núñez)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ta upp talan till prövning och bifalla den,
- i enlighet med artikel 277 FEUF förklara att förordning (EU) nr 806/2014 inte kan tillämpas, alternativt förklara att artiklarna 21, 22.2 a och 24 samt artiklarna 18 och 23 i förordning (EU) nr 806/2014 inte kan tillämpas,
- ogiltigförklara det överklagade beslutet från SRB,
- förplikta SRB att ersätta den skada som sökandena har orsakats till följd av tillämpningen av bestämmelser som strider mot unionsrätten,
- alternativt, förplikta SRB att utge ersättning till aktieägare och borgenärer med beaktande av den värdering av Banco Popular som sökandena tillhandahållit såsom slutlig värdering i den mening som avses i förordning nr 806/2014 för att avgöra huruvida dessa aktieägare och borgenärer hade behandlats bättre om institutet under resolution hade inlett ett normalt insolvensförfarande, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan riktar sig mot Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 7 juni 2017 (SRB/EES/2017/08), om fastställande av en resolutionsordning för Banco Popular Español, S.A.

De grunder och huvudargument som åberopas liknar de som åberopats i mål T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Gemensamma resolutionsnämnden, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno y SFL*/Gemensamma resolutionsnämnden, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde*/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, T-483/17, *García Suárez m.fl./kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden*, T-484/17, *Fidesban m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden*, T-497/17, *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden*, och T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden*.

Talan väckt den 5 oktober 2017 – García Gómez m.fl. mot SRB

(Mål T-693/17)

(2018/C 022/59)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Abel García Gómez (Torrevieja, Spanien) och 2 199 andra sökande (ombud: advokaterna J. Cremades García, S. Rodríguez Bajón och M. F. Ruiz Núñez)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ta upp talan till prövning och bifalla den,
- i enlighet med artikel 277 FEUF förklara att förordning (EU) nr 806/2014 inte kan tillämpas, alternativt förklara att artiklarna 21, 22.2 a och 24 samt artiklarna 18 och 23 i förordning (EU) nr 806/2014 inte kan tillämpas,
- ogiltigförklara det överklagade beslutet från SRB,
- förplikta SRB att ersätta den skada som sökandena har orsakats till följd av tillämpningen av bestämmelser som strider mot unionsrätten,
- alternativt, förplikta SRB att utge ersättning till aktieägare och borgenärer med beaktande av den värdering av Banco Popular som sökandena tillhandahållit såsom slutlig värdering i den mening som avses i förordning nr 806/2014 för att avgöra huruvida dessa aktieägare och borgenärer hade behandlats bättre om institutet under resolution hade inlett ett normalt insolvensförfarande, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan riktar sig mot Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 7 juni 2017 (SRB/EES/2017/08), om fastställande av en resolutionsordning för Banco Popular Español, S.A.

De grunder och huvudargument som åberopas liknar de som åberopats i mål T-478/17, Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemensamma resolutionsnämnden, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno y SFL/Gemensamma resolutionsnämnden, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, T-483/17, García Suárez m.fl./kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, T-484/17, Fidesban m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T-497/17, Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, och T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 23 oktober 2017 – DuPont de Nemours m.fl. mot kommissionen

(Mål T-719/17)

(2018/C 022/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: DuPont de Nemours (Deutschland) GmbH (Neu-Isenburg, Tyskland) och 12 andra sökande (ombud: advokaterna D. Waelbroeck, I. Antypas och A. Accarain)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens förordning (EU) 2017/1496 av den 23 augusti 2017 om att inte förnya godkännandet av det verksamma ämnet flupyrsulfuronmetyl (FPS), och om återkallande av godkännanden för försäljning av växtskyddsmedel som innehåller det ämnet ⁽¹⁾, och
- förplikta svaranden att ersätta samtliga kostnader och utgifter.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av PPP-förordningen (1107/2009) ⁽²⁾, förordningen om förnyat godkännande (1141/2010) ⁽³⁾, CLP-förordningen (1272/2008) ⁽⁴⁾ och direktivet om djurförsök (2010/63) ⁽⁵⁾:
 - sökandena gör gällande att den omtvistade förordningen antogs i strid med förordningen om förnyat godkännande (1141/2010) och Renewal Guidance (SANCO/10387/2010 rev. 8) då Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) omprövade FPS:s faroprofil trots att det inte har skett någon förändring i det vetenskapliga kunskapsläget och i gällande regelverk,
 - sökandena gör gällande att den omtvistade förordningen antogs i strid med CLP-förordningen (1272/2008) och Commission Guidance on Groundwater Metabolites (SANCO/221/2000 rev.10) då Efsa förlitade sig på sitt eget faroklassificeringsförslag för FPS för att anta toxiciteten av tre grundvatten- metaboliter,
 - sökandena gör gällande att den omtvistade förordningen antogs i strid med EU-reglerna om djurförsök i PPP-förordningen (1107/2009) och direktivet om djurförsök (2010/63) då Efsa identifierade en uppgiftslucka för ytterligare genotoxicitetsstudier utan att ha tagit tillräcklig hänsyn till den sammanvägda bedömningen och trots att det inte är styrkt att det skulle vara nödvändigt att genomföra fler försök.
2. Andra grunden: Åberopande av nya och icke etablerade riktlinjer, i strid med rättssäkerhetsprincipen, rätten till försvar och flera bestämmelser i unionsrätten:
 - sökandena gör gällande att den omtvistade förordningen antogs i strid med rättssäkerhetsprincipen, rätten till försvar för sökande om förnyelse samt flera bestämmelser i unionsrätten då Efsa genomförde genotoxicitetsbedömningen för två FPS-metaboliter på grundval av ett nytt och icke godkänt vetenskapligt yttrande som är under utvärdering, vilket ledde Efsa till att identifiera en artificiell uppgiftslucka i förnyelsedokumentationen, och som de därefter inte bereddes möjlighet att bemöta.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till försvar och flera bestämmelser i unionsrätten då svaranden inte gjorde en fullständig riskbedömning:
 - sökandena gör gällande att den omtvistade förordningen antogs i strid med rätten till försvar för sökande om förnyelse och flera bestämmelser i unionsrätten då kommissionen enbart förlitade sig på Efsa:s slutsatser för att besluta om att förbjuda FPS, utan att ta i beaktande all tillgänglig vetenskaplig information som styrker FPS:s säkerhet, och särskilt de ytterligare studierna som gjordes av sökanden om förnyelse på eget initiativ för att ta itu med den påstådda uppgiftsluckan och de farhågor som konstaterades av Efsa, samt den rapporterade medlemsstatens bedömning och de andra medlemsstaternas kommentarer i samband med prövningen av ansökan om förnyelse.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen:
 - sökandena gör gällande att den omtvistade förordningen är uppenbart oproportionerlig i förhållande till FPS:s övergripande säkerhetsprofil och att kommissionen kunde ha tagit itu med de påstådda farhågorna som ligger bakom den omtvistade förordningen genom mindre restriktiva åtgärder som inte medför ett förbud mot användning av FPS, till exempel genom användning av förfarandet med bekräftande uppgifter som föreskrivs i artikel 6 f i PPP-förordningen (1107/2009) eller genom riskreducerande åtgärder som beslutas på nationell nivå av EU:s medlemsstater.
5. Femte grunden: Åsidosättande av principen om icke-diskriminering:
 - sökandena gör gällande att kommissionen åsidosatte principen om icke diskriminering då de påstådda farhågorna som ligger bakom den omtvistade förordningen konsekvent har hanterats genom mindre restriktiva åtgärder i kommissionens tidigare beslutspraxis. Kommissionen har dock hittills aldrig förlitat sig på sådana farhågor för att motivera ett totalförbud mot användning av ett ämne.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltningssed och DuPont:s berättigade förväntningar:

- sökandena gör gällande att kommissionen inte korrekt hanterade förnyelseprocessen för FPS, vilket medförde att DuPont investerade omfattande resurser i förberedelsen av vetenskaplig dokumentation som så småningom visade sig vara fullständigt värdelös då kommissionen oväntat ändrade ståndpunkt gällande vissa farhågor. Sökandena gör vidare gällande att den omtvistade förordningen underminerar de konkurrenspolitiska mål som ligger till grund för avvecklingen av FPS, som kommissionen själv ålade Dow/DuPont för att undvika skapandet av en dominerande ställning på EES-marknaden för ogräsmiddel för spannmål. Den felaktiga hanteringen av förnyelseprocessen utgör ett åsidosättande av kommissionens omsorgsplikt, principen om god förvaltningssed och DuPont:s berättigade förväntningar.

-
- (¹) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1496 av den 23 augusti 2017 om att inte förnya godkännandet av det verksamma ämnet DPX KE 459 (flupyr-sulfuronmetyl) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (EUT 2017 L 218, s. 7).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT 2009 L 309, s. 1).
- (³) Kommissionens förordning (EU) nr 1141/2010 av den 7 december 2010 om fastställande av förfarandet för förnyat upptagande av en andra grupp verksamma ämnen i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om fastställande av förteckningen över dessa ämnen (EUT 2010 L 322, s. 10).
- (⁴) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT 2008 L 353, s. 1).
- (⁵) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/63/EU av den 22 september 2010 om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål (EUT 2010 L 276, s. 33).

Talan väckt den 26 oktober 2017 – PP m.fl. mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål T-727/17)

(2018/C 022/61)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: PP, PQ och UQ (ombud: advokaten N. de Montigny)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa och förordna att
 - sökandenas beräkningsnotor av den 3 februari, 6 februari och den 20 mars 2017 som tillställts sökandena genom e-postmeddelanden från personalavdelningen vid Europeiska utrikestjänsten, samt, om så anses erforderligt, lönebeskeden med utbetalning av skolbidrag för deras barn, ska ogiltigförklaras,
 - liksom, om så anses erforderligt, tillsättningsmyndighetens beslut i e-postmeddelande av den 15 december 2016, där sökandena informeras om
 - att ansökan om ersättning för skolavgifter utöver taket för skolbidrag av typ B för skolåret 2016/2017 godtagits, och
 - att varje belopp utöver taket i inget fall får överstiga 9 704,16 euro; samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Invändning om rättsstridighet i den mån som svarandens beslut, vilket bestrids i målet, att införa ett tak för ersättningen för skolvigter utöver det tak som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna, och promemorian av den 15 april 2016 som det grundas på och riktlinjerna, strider mot tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och bilaga X till tjänsteföreskrifterna.
2. Andra grunden: Invändning om rättsstridighet av det individuella beslutet av följande skäl:
 - Åsidosättande av principerna om förutsebarhet, berättigade förväntningar och rättssäkerhet samt åsidosättande av principen om god förvaltning och av deras förvärvade rättigheter;
 - Åsidosättande av rätten till familj och utbildning;
 - Åsidosättande av likabehandlingsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen;
 - Avsaknad av intresseavvägning och åsidosättande av principen att den vidtagna åtgärden ska vara proportionerlig.

Talan väckt den 24 oktober 2017 – Marinvest och Porting mot kommissionen

(Mål T-728/17)

(2018/C 022/62)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Marinvest d.o.o. (Izola-Isola, Slovenien) och Porting d.o.o. (Izola-Isola) (ombud: advokaterna G. Cecovini Amigoni och L. Daniele)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 27 juli 2017, C (2017) 5049 final (State Aid SA.45220 (2016/FC) – Slovenia – Alleged aid in favor of Komunala Izola d.o.o.), som meddelades Marinvest och Porting den 16 augusti 2017,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan avser Europeiska kommissionens beslut av den 27 juli 2017, C (2017) 5049 final (Statligt stöd SA.45220 (2016/FC) – Slovenien – Påstått stöd till Komunala Izola d.o.o.), som meddelades Marinvest och Porting den 16 augusti 2017.

1. Till stöd för sin talan åberopar sökanden som första grund att rätten att yttra sig har åsidosatts genom att man i det angripna beslutet har beaktat helt nya omständigheter som kommissionen inte omnämnt i sin uppmaning att inkomma med synpunkter, att den allmänna principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan har åsidosatts, att den allmänna principen om rätt till ett kontradiktoriskt förfarande har åsidosatts och att artikel 24.2 i förordning nr 2015/1589 har åsidosatts.
 - Artikel 24.2 i förordning nr 2015/1589 innehåller en ny bestämmelse jämfört med originaltexten i artikel 20.2 i förordning nr 659/1999 och ger berörda parter (som har ingett ett klagomål) i artikel 24.2 i förordning nr 2015/1589 möjlighet att inkomma med synpunkter redan i samband med den inledande bedömningen. Artikel 24.2 i förordning nr 2015/1589 innebär en tillämpning av den allmänna principen om god förvaltningssed som föreskrivs i artikel 41 i stadgan och principen om rätt till ett kontradiktoriskt förfarande.

- I förevarande fall har Marininvests och Portings rättigheter som följer av artikel 24.2 åsidosatts. Kommissionen har visserligen uppmanat dem som ingett klagomål att inkomma med synpunkter genom skrivelse av den 14 februari 2017 och Marininvest och Porting har redogjort för sina synpunkter på den inledande bedömningen i den skrivelsen. Kommissionen valde därefter emellertid att helt och hållet lägga omständigheter som inte ens nämnts i skrivelsen av den 14 februari 2017 och som dem som ingett klagomål inte kunnat yttra sig över till grund för sin slutliga bedömning.
2. Den andra grunden avser åsidosättande av principen om rätt att yttra sig genom att sökandena nekats tillgång till handlingarna i ärendet och inte kunnat yttra sig innan det slutliga beslutet antogs, åsidosättande av den allmänna principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan, åsidosättande av principen om rätt till ett kontradiktoriskt förfarande, åsidosättande av artikel 24.2 i förordning nr 2015/1589 och att förevarande beslut innehåller en bristfällig motivering.
- De som ingett klagomål har begärt att få tillgång till de handlingar som de slovenska myndigheterna översänt till kommissionen och att få träffa företrädare för behöriga enheter vid kommissionen för att kunna lämna alla nödvändiga upplysningar, särskilt vad avser de aktuella åtgärdernas inverkan på konkurrensen och på handeln mellan medlemsstaterna. Kommissionen har antagit det angripna beslutet utan att i förväg ha översänt de begärda handlingarna och utan att ha träffat dem som framställt klagomål. Därigenom har kommissionen åsidosatt artikel 24.2 i förordning 2015/1589 tolkad i enlighet med artikel 41 i stadgan och den allmänna principen om rätt till ett kontradiktoriskt förfarande.
 - För att de som har framställt klagomål ska kunna inkomma med synpunkter på kommissionens inledande bedömning enligt artikel 24.2 förutsätts med nödvändighet att de har rätt att få tillgång till handlingarna i ärendet och att kräva att få träffa företrädare för kommissionen. De utgör nödvändiga förutsättningar som är nära förbundna med varandra för nämnda grundläggande rättighet. I förevarande fall har det inte lämnats någon motivering till varför dessa rättigheter nekats.
3. Den tredje grunden avser en felaktig tolkning av begreppet statligt stöd med avseende på rekvisitet som avser skadlig inverkan på den gränsöverskridande handeln, åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, åsidosättande av kommissionens meddelande om begreppet statligt stöd, åsidosättande av den allmänna principen om skydd för berättigade förväntningar och att det aktuella beslutet motiverats bristfälligt.
- Enligt EU-domstolens praxis och enligt kommissionens meddelande om statligt stöd innebär det mottagande företagets relativt begränsade storlek inte att det är uteslutet att handeln mellan medlemsstaterna kan påverkas negativt. En statlig subvention som beviljas ett företag som endast tillhandahåller tjänster på lokal och regional nivå och inte tjänster som är avsedda för utlandet kan emellertid ändå påverka handeln mellan medlemsstaterna om tjänsterna i fråga kan tillhandahållas av företag från andra medlemsstater (även genom etableringsfriheten) och denna möjlighet inte endast är hypotetisk.
 - Kommissionen har helt förbisett den omständigheten att Marininvest och Porting till 100 procent ägs av ett bolag med säte i Italien, Altan Prefabbricati. Sistnämnda bolag har gjort betydande investeringar för att bygga Marina d'Isola, som för närvarande drivs, med stöd av etableringsfriheten i artikel 49 FEUF, av dess dotterbolag.
4. Den fjärde grunden avser felaktig tolkning av begreppet statligt stöd med avseende på det rekvisit som rör konkurrens och gränsöverskridande handel, felaktig rekonstruering och förvanskning av de faktiska omständigheterna och bristfällig motivering av det aktuella beslutet.
- I det angripna beslutet har kommissionen uteslutit möjligheten att handeln mellan medlemsstaterna skulle kunna ha påverkats och har i huvudsak slagit fast att de tjänster som Marina di Komunala Izola tillhandahåller inte är sådana att de väcker intresset hos sökandenas potentiella kunder.
 - Kommissionen rekonstruering av de faktiska omständigheterna är felaktig. Vid sidan av Marininvests och Portings turisthamn, finns en annan anläggning som drivs av ett stödmottagande företag (Komunala Izola) som tillhandahåller motsvarande tjänster och erbjuder upp till 505 båtplatser och vilket marknadsför sig, även på italienska, på en webbplats som riktar sig till samtliga potentiellt berörda personer.

Talan väckt den 30 oktober 2017 – Escribà Serra m.fl. mot SRB**(Mål T-731/17)**

(2018/C 022/63)

*Rättegångsspråk: spanska***Parter**

Sökande: Juan Escribà Serra (Girona, Spanien) och åtta andra sökande (ombud: advokaterna R. Vallina Hoset och A. Lois Perreau de Pinninck)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Gemensamma resolutionsnämnden har ett utomobligatoriskt skadeståndsansvar och förplikta densamma att ersätta den skada som sökandena har lidit till följd av SRB:s ageranden och försummelser, som medfört att sökandena förlorat hela deras investering i efterställda obligationer i Banco Popular Español, S.A,
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att till sökandena utge 1 726 504 euro i ersättning för den förlust de har gjort (det "utmättningsbara beloppet"), fördelat enligt följande:
 - Ramón Romaguera Amat: 1 071 602,94 euro,
 - Cerámica Puigdemont: 260 437,16 euro,
 - Maria Dolors Guell Parnau: 52 524,35 euro,
 - Enrique Escribà Nadal: 70 838,57 euro,
 - Joan Escribà Serra och Maria Dolors Nadal Casaponsa: 151 796,93 euro,
 - Laia Escribà Nadal och Maria Dolors Nadal Casaponsa: 25 299,49 euro,
 - José Sabater Comas och Inmaculada Urgellés Bosch: 94 004,56 euro,
- höja det utmättningsbara beloppet med kompensationsränta räknad från den 7 juni 2017 fram till dess att dom meddelas i detta mål,
- höja det utmättningsbara beloppet med dröjsmålsränta räknad från den dag då denna dom meddelas fram till dess att full betalning av det utmättningsbara beloppet erläggs, till den kurs som fastställts av Europeiska centralbanken (ECB) för de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna, ökad med två procentenheter, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som åberopas liknar de som åberopats i mål T-659/17, Vallina Fonseca/Gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 3 november 2017 – ViaSat mot kommissionen**(Mål T-734/17)**

(2018/C 022/64)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: ViaSat, Inc. (Carlsbad, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaterna J. Ruiz Calzado, L. Marco Perpiñà och S. Semey)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens underförstådda avslagsbeslut av den 24 augusti 2017, vilket följer av kommissionens underlåtenhet enligt artikel 8.3 i förordning nr 1049/2001 att besvara sökandens bekräftande ansökan om tillgång till handlingar av den 10 juli 2017, vilken avser den ansökan om tillgång till handlingar avseende en ansökningsomgång för alleuropeiska system som tillhandahåller mobila satellittjänster som diariefördes den 2 maj 2017 under nummer 2017/2592,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet eventuella intervenienters rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Kommissionen har inte uppfyllt sin skyldighet enligt artikel 296 FEUF att lämna en motivering
2. Kommissionen har underlåtit att göra en konkret och individuell bedömning av de begärda handlingarna

Talan väckt den 3 november 2017 – STIF-IDF mot kommissionen

(Mål T-738/17)

(2018/C 022/65)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Syndicat Transport Île-de-France (STIF-IDF) (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna B. Le Bret och C. Rydzynski)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet i den del som "C2-bidrag som Stif har beviljat inom ramen för avtalen av typ 2" kvalificeras som "stöddordning som ... olagligen har genomfört[s]", men som är förenlig med inre marknaden,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Kommissionens beslut (EU) 2017/1470 av den 2 februari 2017 om de stöddordningar SA.26763 2014/C (f.d. 2012/NN) som Frankrike har genomfört till förmån för busstransportföretag i regionen Île-de-France (EUT L 209, 2017, s. 24) innebär ett åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, bestående i att kommissionen har kvalificerat C2-bidraget för avtalen av typ 2 som statligt stöd eftersom den anser att bidraget innebär en ekonomisk fördel för mottagarna.

Klaganden anser dessutom att kommissionens bedömning är oriktig och att kommissionens rättstillämpning är felaktig, när den fann att det fjärde kriteriet i Altmarkdomen inte var uppfyllt i föreliggande fall.

2. Andra grunden: Bristfällig motivering av det angripna beslutet avseende det fjärde kriteriet i Altmarkdomen och förekomsten av en ekonomisk fördel.

Överklagande ingett den 15 november 2017 – TrekStor mot EUIPO – Beats Electronics (i.Beat)

(Mål T-748/17)

(2018/C 022/66)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: TrekStor Ltd (Hongkong, Kina) (ombud: advokaterna O. Spieker, M. Alber, och A. Schönfleisch)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornien, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "i.Beat" – EU-varumärke nr 5 009 139

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 12 september 2017 i förenade ärendena R 2175/2016-4 och R 2213/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del det innebär avslag på klagandens överklagande av annulleringsenhetens beslut av den 29 september 2016, och således bifaller motpartens ansökan om upphävande samt upphäver klagandens rättigheter i fråga om EU-varumärke nr 005009139,
- ogilla motpartens ansökan om upphävande, och
- förplikta motparten och EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de nödvändiga kostnader som uppkommit för klaganden vid överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

Grunder

- Åsidosättande av artikel 58.1 a i förordning nr 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 18.1 a i förordning nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 14 november 2017 – TrekStor mot EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jess)

(Mål T-749/17)

(2018/C 022/67)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: TrekStor Ltd (Hongkong, Kina) (ombud: advokaterna O. Spieker, M. Alber, och A. Schönfleisch)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornien, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "i.Beat jess" – EU-varumärke nr 4 728 895

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 12 september 2017 i ärende R 2234/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del ansökan om upphävande vann bifall och klagandens rättigheter för EU-varumärke nr 4 728 895 upphävdes,
- avslå ansökan om upphävande, och
- förplikta EUIPO att bära rättegångskostnaderna inklusive de nödvändiga kostnader som uppkommit för klaganden vid EUIPO:s överklagandenämnd.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 58.1 a i förordning nr 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 18.1 a i förordning nr 2017/1001.

Talan väckt den 10 november 2017 – Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych mot kommissionen

(Mål T-750/17)

(2018/C 022/68)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (Warszawa, Polen) (ombud: advokaten P. Hoffman)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut Europeiska kommissionen meddelade den 29 augusti 2017 om avslag på ansökan om att få tillgång till Europeiska kommissionens anmärkningar och Republiken Maltas detaljerade yttrande, i samband med anmälningsförfarandet 2016/398/PL angående en ändring av den polska lagstiftningen om hasardspel,
- förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

1. Första grunden: Missuppfattning av de faktiska omständigheterna och åsidosättande av artikel 296 FEUF

- Sökanden gör gällande att beslutet grundar sig på ett antal felaktiga uppgifter, bland annat påståendena att den anmälda åtgärden utgjorde ett svar på kommissionens formella underrättelse och att den syftade till att visa vilka åtgärder Polen vidtagit för att komma till rätta med det åsidosättande som den formella underrättelsen avsåg, det vill säga vissa villkor för att bevilja licenser för att tillhandahålla hasardspel i Polen, även om nämnda villkor i själva verket upphörde att gälla i Polen för mer än två år sedan och även om den anmälda åtgärden inte hade något att göra med kommissionens formella underrättelse.

2. Andra grunden: Åsidosättande av skälen 3, 7 och 9 samt artikel 5.4 i direktiv 2015/1535 ⁽¹⁾ och av artikel 4.2 tredje strecksatsen i förordning 1049/2001. ⁽²⁾

- Sökanden gör gällande att kommissionen, mot bakgrund av EU-domstolens dom i målet C 331/15 P, Frankrike/Schlyter, ⁽³⁾ har åsidosatt den insynsprincip som följer av direktiv 2015/1535, genom att tillämpa en allmän presumtion och genom att inte visa att det konkret och faktiskt skulle kunna skada fördragsbrottsförandet om de begärda handlingarna lämnades ut.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 4.2 tredje strecksatsen i förordning 1049/2001 och av artikel 296 FEUF.

- Sökanden gör gällande att kommissionen, eftersom fördragsbrottsförandet varit långvarigt och kommissionen inte anser sig ha kunnat utföra någon faktisk verksamhet inom ramen för detta förfarande inom en rimlig tid, inte kan grunda sin vägran på behovet av att skydda ändamålet med förfarande.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 4.2 tredje strecksatsen i förordning 1049/2001 och av artikel 296 FEUF samt missuppfattning av de faktiska omständigheterna.

- Sökanden gör gällande att de begärda handlingarna inte omfattas av någon allmän presumtion. Kommissionens påstående att det finns ett "ouplösligt samband" mellan anmälningsförfarande och fördragsbrottsförfarande är felaktigt i sak och alltför vagt. Kommissionen kan under alla omständigheter inte visa att handlingarna omfattas av en allmän presumtion, eftersom detta enbart beror på om de ingår i akten i fördragsbrottsärendet. Det riktiga kriteriet för att bedöma om en handling ingår i den akten är huruvida kommissionen fick tillgång till den i samband med det planerade eller pågående fördragsbrottsförfarande, det vill säga huruvida den upprättade, tog emot, begärde ut etc. handlingen inom ramen för ett sådant förfarande eller i syfte att påbörja ett sådant förfarande. Detta kriterium är enligt sökandens mening inte uppfyllt i detta fall.

5. Femte grunden: Åsidosättande av artikel 4.2 i förordning 1049/2001 och av artikel 296 FEUF.

- Endast den omständigheten att kommissionen avser att beakta Maltas detaljerade yttrande och använda sig av det i dess dialog med Polen inom ramen för det pågående fördragsbrottsförfarande kan inte motivera en vägran att lämna ut det.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 4.2 i förordning 1049/2001

- Sökanden gör gällande att ett utlämnande av de begärda handlingarna, på grund av fördragsbrottsförandets varaktighet och dessa handlingars innehåll, art och sammanhang, inte på något sätt kan skada skyddet av dessa förhandlingar, vilket därmed motbevisar den allmänna presumtionen att handlingarna inte ska lämnas ut.

7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 4.6 i förordning 1049/2001 och av artikel 296 FEUF

- Sökanden gör gällande att kommissionen, under alla omständigheter, skulle ha lämnat ut delar av de begärda handlingarna, det vill säga efter att ha maskerat hänvisningar till uppgifter rörande nätbaserade speltjänster som ligger till grund för fördragsbrottsförfarande.

8. Åttonde grunden: Åsidosättande av artikel 4.2 i förordning 1049/2001 och av artikel 296 FEUF

- Sökanden gör gällande att det finns ett väsentligt allmänintresse av att få reda på kommissionens reaktion på en anmäld åtgärd som åsidosätter grundläggande unionsrättsliga friheter och rättigheter. Kommissionen har enligt sökanden inte förklarat varför den anser att detta intresse är mindre viktigt än intresset av att inte lämna ut handlingarna.

-
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster. (Text av betydelse för EES) (EUT L 241, 2015, s. 1).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EUT L 145, 2001, s. 43).
- ⁽³⁾ Dom av den 7 september 2017, Frankrike/Schlyter (C-331/15 P, EU:C:2017:639).

Överklagande ingett den 13 november 2017 – CMS Hasche Sigle mot EUIPO (WORLD LAW GROUP)

(Mål T-756/17)

(2018/C 022/69)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: CMS Hasche Sigle Partnerschaft von Rechtsanwälten und Steuerberatern mbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten P.-C. Thielen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "WORLD LAW GROUP" – Registreringsansökan nr 14 667 844

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 29 augusti 2017 i ärende R 329/2017-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet vad avser registreringsansökan nr 14 667 844, i den del denna ansökan avslogs, och
- förplikta EUIPO att bära sina egna rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 c och b i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.2 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 17 november 2017 – Perfect Bar mot EUIPO (PERFECT BAR)

(Mål T-758/17)

(2018/C 022/70)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Perfect Bar LLC (San Diego, Kalifornien, Förenade staterna) (ombud: advokaterna F. Miazzetto och J. Gracia Albero)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "PERFECT Bar" – Registreringsansökan nr 15 376 064

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 5 september 2017 i ärende R 2440/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och registrera det sökta varumärket, varumärkesansökan nr 15 374 085 "PERFECT Bar". och
- förplikta EUIPO att ersätta kostnaderna vid tribunalen och vid EUIPO

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 17 november 2017 – Perfect Bar mot EUIPO (PERFECT Bar)

(Mål T-759/17)

(2018/C 022/71)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Perfect Bar LLC (San Diego, Kalifornien, Förenade staterna) (ombud: advokaterna F. Miazzetto och J. Gracia Albero)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Upplysningar om förfarandet vid EUIPO:

Omtvistat varumärket: EU-figurmärke som innehåller ordelementen "PERFECT BAR" – registreringsansökan nr 15 376 064

Överklagat beslutet: Beslut av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 5 september 2017 i ärende R 2440/2016-4.

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet och registrera det sökta varumärket, varumärkesansökan nr 015377064, "PERFECT Bar", och
- förplikta EUIPO att ersätta kostnaderna vid tribunalen och vid EUIPO

Grunder:

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning nr 207/2009.
-

Överklagande ingett den 20 november 2017 – Meesenburg Großhandel mot EUIPO (Triothersm+)**(Mål T-760/17)**

(2018/C 022/72)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Klagande:* Meesenburg Großhandel KG (Flensburg, Tyskland) (ombud: advokaten D. Freiherr von Oldershausen)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket Triothersm+ – Registreringsansökan nr 15 186 471*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 13 september 2017 i ärende R 1786/2016-1**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 21 november 2017 – Grammer mot EUIPO (återgivning av en geometrisk figur)**(Mål T-762/17)**

(2018/C 022/73)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Klagande:* Grammer AG (Amberg, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Bühling och D. Graetsch)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* EU-figurmärke (återgivning av en geometrisk figur) – Registreringsansökan nr 15 389 621*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 6 september 2017 i ärende R 2250/2016-4**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 21 november 2017 – Septona mot EUIPO – Intersnack Group (welly)**(Mål T-763/17)**

(2018/C 022/74)

*Överklagandet är avfattat på: engelska***Parter**

Klagande: Septona AVEE (Oinofyta, Grekland) (ombud: advokat V. Wellens)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Intersnack Group GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "welly" – Registreringsansökan nr 13 085 519

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 12 juli 2017 i ärende R 1525/2016-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 23 november 2017 – Kiku mot CPVO – Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)**(Mål T-765/17)**

(2018/C 022/75)

*Överklagandet är avfattat på tyska***Parter**

Klagande: Kiku GmbH (Girland, Italien) (ombud: advokaterna G. Würtenberger och R. Kunze)

Motpart: Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO)

Motpart vid överklagandenämnden: Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Dresden, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade växtsorten: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad växtsort: Växtförädlarrätt för äppelsorten "PINOVA" – Certifikat Nr EU 1298

Förfarande vid CPVO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av överklagandenämnden vid CPVO den 16 augusti 2017 i ärende A005/2016

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta CPVO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 20.1 a jämförd med artiklarna 10 och 116.1 i förordning nr 2100/94.

Överklagande ingett den 22 november 2017 – Eglo Leuchten mot EUIPO – Di-Ka (Leuchtendesign)

(Mål T-766/17)

(2018/C 022/76)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Österrike) (ombud: advokaten H. Lauf)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Övrig part vid överklagandenämnden: Di-Ka Vertriebs GmbH & Co. KG (Arnsberg, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Di-Ka Vertriebs GmbH & Co. KG

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 2435768 –0033

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 26 september 2017 i ärende R 738/2016-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 6.1 b och 6.2 i förordning nr 6/2002
-

**Överklagande ingett den 23 november 2017 – Eglo Leuchten mot EUIPO – Briloner Leuchten
(vägglamp)**

(Mål T-767/17)

(2018/C 022/77)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Österrike) (ombud: advokat H. Lauf)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Briloner Leuchten GmbH (Brilon, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr. 2435768-0036

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 26 september 2017 i ärende R 746/2016-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 6.1 b i förordning nr 6/2002.

**Överklagande ingett den 20 november 2017 – roelliroelli confectionery schweiz mot EUIPO –
Tanner (ALPRAUSCH)**

(Mål T-769/17)

(2018/C 022/78)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: roelliroelli confectionery schweiz GmbH (Sankt Gallen, Schweiz) (ombud: advokaten S. Overhage och R. Böhm)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: André Tanner (Schindellegi, Schweiz)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av EU-ordmärket "ALPRAUSCH", nr 1 218 671

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 1 augusti 2017 i ärende R 1596/2016-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 27 november 2017 – Café del Mar m.fl. mot EUIPO – Guiral Broto (Café del Mar)

(Mål T-772/17)

(2018/C 022/79)

Överklagandet är avfattat på: spanska

Parter

Klagande: Café del Mar SC (Sant Antoni de Portmany, Spanien), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) och Carlos Andrea González (Sant Antoni de Portmany) (ombud: advokaterna F. Miazetto och J. L. Gracia Albero)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementen "Café del Mar" – EU-varumärke nr 2 090 520

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 4 september 2017 i ärende R 1540/2015-5

Yrkanden

Klagandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara EU-figurmärket innehållande ordelementen "Café del Mar" nr 2 090 520, och
- förplikta EUIPO att ersätta kostnaderna för förevarande förfarande och innehavaren av det varumärke för vilket det yrkas ogiltigförklaring att ersätta de kostnader som uppkommit vid förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd.

Grund

- Åsidosättande av artiklarna 52.1 b och 53.1 c i förordning nr 2017/1001.
-

Överklagande ingett den 27 november 2017 – Café del Mar m.fl. mot EUIPO – Guiral Broto (Café del Mar)**(Mål T-773/17)**

(2018/C 022/80)

*Överklagandet är avfattat på: spanska***Parter**

Klagande: Café del Mar SC (Sant Antoni de Portmany, Spanien), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) och Carlos Andrea González (Sant Antoni de Portmany) (ombud: advokaterna F. Miazzetto och J. L. Gracia Alberó)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementen "Café del Mar" – EU-varumärke nr 1 054 303

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 4 september 2017 i ärende R 1542/2015-5

Yrkanden

Klagandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara EU-figurmärket innehållande ordelementen "Café del Mar" nr 1 054 303, och
- förplikta EUIPO att ersätta kostnaderna för förevarande förfarande och innehavaren av det varumärke för vilket det yrkas ogiltigförklaring att ersätta de kostnader som uppkommit vid förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd.

Grund

- Åsidosättande av artiklarna 52.1 b och 53.1 c i förordning nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 29 november 2017 – Café del Mar m.fl. mot EUIPO – Guiral Broto (C del M)**(Mål T-774/17)**

(2018/C 022/81)

*Överklagandet är avfattat på: spanska***Parter**

Klagande: Café del Mar SC (Sant Antoni de Portmany, Spanien), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) och Carlos Andrea González (Sant Antoni de Portmany) (ombud: advokaterna F. Miazzetto och J. L. Gracia Alberó)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementen "C del M" – EU-varumärke nr 5 889 126

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 4 september 2017 i ärende R 1618/2015-5

Yrkanden

Klagandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara EU-figurmärket innehållande ordelementen "C del M" nr 5 889 126, och
- förplikta EUIPO att ersätta kostnaderna för förevarande förfarande och innehavaren av varumärket att ersätta de kostnader som uppkommit vid förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd för vilket det yrkas ogiltigförklaring.

Grund

- Åsidosättande av artikel 52.1 b i förordning nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 23 november 2017 – Pan mot EUIPO – Entertainment One UK (TOBBIA)

(Mål T-777/17)

(2018/C 022/82)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Xianhao Pan (Rom, Italien) (ombud: advokaten M. Oliva)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Entertainment One UK Ltd (London, Förenade kungariket)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "TOBBIA" – EU-varumärke nr 11 775 509

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 14 september 2017 i ärende R 1776/2016-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i dess helhet.

Grunder

- Bristande motivering, överträdelse av värderingsmetoden för sambandet mellan varumärkena samt avsaknad av bedömning med avseende på huruvida det föreligger en risk för förväxling mellan varumärkena.

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i förhållande till artikel 53.2 i förordning nr 207/2009.

Tribunalens beslut av den 22 november 2017 – Baradel m.fl. mot EIF

(Mål T-509/16) ⁽¹⁾

(2018/C 022/83)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på nionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 274, 21.9.2013 (mål som inledningsvis registrerats vid Europeiska unionens personaldomstol under nummer F-72/13 och överförts till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016).

Tribunalens beslut av den 17 november 2017 – António Conde & Companhia mot kommissionen

(Mål T-244/17) ⁽¹⁾

(2018/C 022/84)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 231, 17.7.2017.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV